

Skatteministeriet
Udkast (1)

J. nr. 15-2179394

Forslag

til

Lov om ændring af momsloven og forskellige andre love¹

(Momsgodtgørelse for ambassader m.v., bemyndigelse til momskontrol af betalingsoplysninger, tilpasning af reglerne om herboende repræsentant for motoransvars- og lystfartøjsforsikringer, tilpasning af adgangen til indhentelse og registrering af oplysninger i Køretøjsregisteret, afskaffelse af befodringsfradrag m.v. for skattefritagne personer m.v.)

§ 1

I momsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 554 af 2. juni 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 578 af 4. maj 2015, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013« til: », Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013«, og efter »som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6« indsættes », og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

2. § 45, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader og personale, som er diplomatisk anmeldt, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale samt det udsendte og konsulært anmeldte personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som herværende internationale organisationer og tilknyttet personale, som i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som godtgørelsesberettiget, eller som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Tilsvarende kan der ydes afgiftsgodtgørelse af fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste. «

3. I § 45 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Der ydes ikke godtgørelse efter stk. 2, af moms ved køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskaber af klubber og foreninger, medicin, ammunition og våben.

Stk. 4. Fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale efter stk. 2 kan her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder i samme omfang, som disse varer kan købes punktafgiftsfrit.

Stk. 5. Godtgørelsesordningen efter stk. 2, 1-3. pkt., administreres af Udenrigsministeriet, jf. dog stk. 6. Udenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil anmodning om godtgørelse skal indgives og hvordan, herunder om det skal ske digitalt, og kan dispensere for kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Udenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument.

Stk. 6. Godtgørelse af afgift til NATO og NATO's tilknyttede personale, som efter aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, administreres af Forsvarsministeriet. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil anmodning om godtgørelse skal indgives og hvordan, herunder om det skal

¹) Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

ske digitalt, og kan dispensere for kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Forsvarsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen administrerer godtgørelsesordningen efter stk. 2, 4. pkt., til honorære konsuler.

Stk. 8. For at opnå godtgørelse af afgift efter stk. 2 skal det enkelte køb mindst udgøre et grundbeløb på 1432 kr. inkl. moms (2010-niveau) og skal fremgå af én regning eller faktura og være betalt i én transaktion. Godtgørelsen opgøres pr. kvartal, og anmodning skal være indgivet senest den 20. i måneden efter kvartalets udløb. Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan dog vælge at behandle en anmodning om momsgodtgørelse, som er indgivet efter fristens udløb, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Anmodningen skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller den internationale organisation eller en, som er bemyndiget af denne til at underskrive anmodninger om momsgodtgørelse.

Stk. 9. Beløbsgrænsen nævnt i stk. 8 gælder ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloaktydelser.

Stk. 10. Det i stk. 8 nævnte beløb reguleres efter personskattelovens § 20.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 11-14.

4. I § 75 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan, hvis det har væsentlig betydning for kontrol af afgiftsgrundlaget, med Skatterådets tilladelse pålægge udbydere af betalingstjenester at levere oplysninger om betalinger til brug for kontrol af:

- 1) Varer, der sælges ved fjernsalg.
- 2) Elektronisk leverede ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

5. I § 75, stk. 7, 1. pkt., der bliver stk. 8, 1. pkt., ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

6. I § 77, 1. pkt., ændres »§ 75, stk. 7« til: »§ 75, stk. 8«.

7. I § 81, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 5« til: »§ 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 6«.

§ 2

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, som ændret ved § 8 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 20 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. (motoransvarsforsikringsafgiftsloven)**«.

2. I § 1 ændres to steder ”svares” til: ”betales”.

3. § 2 affattes således:

»§ 2. Afgiften betales af de forsikringsvirksomheder, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer. Forsikringsvirksomheder etableret i Danmark, og forsikringsvirksomheder etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, som ikke skal lade sig repræsentere ved en herboende repræsentant, jf. stk. 2, og som ikke vælger at lade sig repræsentere ved en herboende repræsentant, jf. stk. 3, betegnes i det følgende forsikringsvirksomhederne.

Stk. 2. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et land uden for EU, som ikke er

omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 3. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, kan lade sig registrere ved en person, der er bosiddende i Danmark, eller ved en virksomhed, der er etableret i Danmark. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 4. Forsikringsvirksomhederne og repræsentanterne for afgiftspligtige virksomheder, jf. stk. 1-3, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen, der udsteder et bevis for registreringen.«

4. I § 3, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 3. pkt., § 7, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 8 og § 16, stk. 1, ændres »selskaberne« til: »forsikringsvirksomhederne«.

5. I § 3, stk. 3, 1. pkt., og § 5 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., ændres »Selskaber« til: »Forsikringsvirksomheder«.

6. I § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »Selskaberne« til: »Forsikringsvirksomhederne«.

7. I § 5, stk. 1, 2. pkt., § 5 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 9, stk. 2, ændres »selskabets« til »forsikringsvirksomhedens«.

8. I § 6, 4. pkt., og to steder i § 9, stk. 1, og i stk. 2, ændres »selskabet« til: »forsikringsvirksomheden«.

9. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »selskabernes« til: »forsikringsvirksomhedernes«.

10. I § 9, stk. 1, ændres »selskab« til: »forsikringsvirksomhed«.

11. I § 10, stk. 1, *litra b*, ændres »§ 2, stk. 2« til: »§ 2, stk. 4«.

§ 3

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 10. november 2005, som ændret ved § 84 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og § 9 i lov nr. 1394 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om afgift af lystfartøjsforsikringer (lystfartøjsforsikringsafgiftsloven)«.

2. I § 1, 1. pkt., og § 4, stk. 2, ændres »svares» til: »betales».

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Afgiften betales af de forsikringsvirksomheder, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer. Forsikringsvirksomheder etableret i Danmark, og forsikringsvirksomheder etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, som ikke skal lade sig repræsentere ved en herboende repræsentant, jf. stk. 2, og som ikke vælger at lade sig repræsentere ved en herboende repræsentant, jf. stk. 3, betegnes i det følgende forsikringsvirksomhederne.

Stk. 2. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et land uden for EU, som ikke er omfattet af den nordiske bistandsaftale, eller i et EØS-land, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig

bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 3. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, kan lade sig registrere ved en person, der er bosiddende i Danmark, eller ved en virksomhed, der er etableret i Danmark. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 4. Forsikringsvirksomhederne og repræsentanterne for afgiftspligtige virksomheder, jf. stk. 1-3, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen, der udsteder et bevis for registreringen.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der skal betales afgift af den, der uden for EØS forsikrer et her i landet hjemmehørende lystfartøj.«

4. I § 5 og § 8, stk. 1, 1. pkt., ændres: "selskabernes" til: "forsikringsvirksomhedernes".

5. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres »Selskaberne« til: »Forsikringsvirksomhederne«.

6. I § 6, stk. 1, 4. pkt., og § 10, stk. 2, ændres »selskabets« til »forsikringsvirksomhedens«.

7. I § 8, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, og §§ 9 og 17 ændres »selskaberne« til: »forsikringsvirksomhederne«.

8. I § 10, stk. 1, ændres »selskab« til: »forsikringsvirksomhed«.

9. To steder i § 10, stk. 1, og i § 10, stk. 2, ændres »selskabet« til: »forsikringsvirksomheden«.

10. I § 11, stk. 1, litra b, ændres "§ 3, stk. 2" til: "§ 3, stk. 4".

§ 4

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 9. januar 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 2, nr. 2, indsættes efter »handle med«: », reparere«.

2. I § 15, stk. 8, indsættes som nr. 3:

»3) Forsikringsselskaber til at registrere reparation eller genopbygning af skadet køretøj.«

3. § 17, stk. 1, 3. og 4. pkt., affattes således:

»Told- og skatteforvaltningen afgør, om en oplysning skal udleveres. Der udleveres ikke oplysninger om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger, dog jf. stk. 2 og 3, eller om skattemæssige forhold.«

4. § 17, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvem der kan gives terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger.«

5. I § 17 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en udenlandsk myndighed udlevere oplysninger fra Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger til brug for behandlingen af en konkret sag.«

§ 5

I arbejdsmarkedsbidragsloven, lov nr. 471 af 12. juni 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 4 i lov nr. 1500 af 18. december 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 2, stk. 1, nr. 2, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

§ 6

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 12. januar 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 540 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 2, ændres »litra f« til: »litra g«.

§ 7

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1041 af 15. september 2014, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 1539 af 27. december 2014 og senest ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, nr. 9, udgår »ydelser efter § 28 a, stk. 4, i integrationsloven, andre ydelser efter integrationsloven, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter integrationslovens § 28 a, stk. 4,«.
2. I § 9, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »stk. 1,«: »§ 9 A,«.
3. I § 9, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:
»Udgifter som nævnt i 2. pkt., der vedrører udførelse af arbejde, hvorfra indtægten er undtaget fra skattepligt, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«
4. I § 9, stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 142, stk. 1 og 2,« til: »§ 66 a, stk. 1 og 2,«.
5. I § 9, stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 142, stk. 8,« til: »§ 66 a, stk. 7,«.
6. I § 16, stk. 4, 13. pkt., ændres »efter § 2« til: »efter § 2 a«.

§ 8

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 8, stk. 4, 6. pkt., ændres »§ 38, stk. 6,« til: »§ 38, stk. 7,«.

§ 9

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 586 af 24. maj 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 5 i lov nr. 1460 af 17. december 2013, § 2 i lov nr. 1500 af 18. december 2013 og § 1 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 38, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.
2. I § 38, stk. 7, 4. pkt., ændres »Stk. 2 og 3« til: »Stk. 2-4«.
3. I § 49 A, stk. 8, 4. pkt., og § 49 B, stk. 8, 4. pkt., udgår »og 7«.

§ 10

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 382 af 8. april 2013, som ændret ved § 9 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 8 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 5 i lov nr. 1286 af 9. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, nr. 15, indsættes efter »stk. 9,«: »og,«.
2. I § 4, stk. 1, nr. 16, ændres »§ 40 C, og« til: »§ 40 C.«

§ 11

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 6 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12 « til: », Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 12

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved § 26 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12 « til: », Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 13

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 379 af 1. april 2014, som ændret ved § 9 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 28 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24« til: », Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad

angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 14

I lov om afgift af vejbenyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 896 af 15. august 2011, som ændret ved § 29 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, EU-tidende 1999, nr. L 187, side 42, dele af Rådets direktiv 2006/38/EF af 17. maj 2006 om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, EU-tidende 2006, nr. L 157, side 8, og dele af Rådets direktiv 2011/76/EU om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, EU-tidende 2011, nr. L 269, side 1.«

§ 15

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 26. august 2013, som ændret ved § 15 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 32 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12 « til: », Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. § 7, nr. 3, har virkning fra og med indkomståret 2016.

Stk. 3. Ved lovens ikrafttræden ophæves bekendtgørelse nr. 812 af 28. juni 2010 om moms-godtgørelse for ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets formål og baggrund*
- 3. Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. Momsgodtgørelse for ambassader m.v.*
 - 3.1.1. Gældende ret*
 - 3.1.2. Lovforslaget*
 - 3.2. Bemyndigelse til moms kontrol af betalingsoplysninger med Skatterådets tilladelse*
 - 3.2.1. Gældende ret*
 - 3.2.2. Lovforslaget*
 - 3.3 Opfølgning på EU-dom vedrørende kravet om en herboende repræsentant*
 - 3.3.1. Gældende ret*
 - 3.3.2. Lovforslaget*
 - 3.4. Udlevering og registrering af oplysninger i Køretøjsregistret*
 - 3.4.1. Gældende ret*
 - 3.4.1.1. Adgang til Køretøjsregistret for private virksomheder*
 - 3.4.1.2. Autorisation til registrering af oplysninger i Køretøjsregistret*
 - 3.4.1.3. Udlevering af oplysninger fra Køretøjsregistret til udenlandske myndigheder*
 - 3.4.2. Lovforslaget*
 - 3.4.2.1. Adgang til Køretøjsregistret for private virksomheder*
 - 3.4.2.2. Autorisation til registrering af oplysninger i Køretøjsregistret*
 - 3.4.2.3. Udlevering af oplysninger fra Køretøjsregistret til udenlandske myndigheder*
 - 3.5. Afskaffelse af fradrag for udgifter vedrørende skattefri indkomst*
 - 3.5.1. Gældende ret*
 - 3.5.1.1. Indkomst undtaget for skattepligt*
 - 3.5.1.2. Udgifter, der kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst*
 - 3.5.2. Lovforslaget*
 - 3.6. Indsætning/ændring af notehenvisninger*
 - 3.6.1. Gældende ret*
 - 3.6.2. Lovforslaget*
- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige*
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 9. Miljømæssige konsekvenser*
- 10. Forholdet til EU-retten*
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 12. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer af forskellige skatte- og afgiftslove. Formålet med de foreslåede ændringer er bl.a. at styrke hjemmelsgrundlaget på en række områder samt at forenkle og præcisere en række bestemmelser.

Momsgodtgørelsesordningen for ambassader m.v. foreslås ændret således, at der indføres en hjemmel til Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet til at administrere ordningen for ambassader m.v., internationale organisationer og NATO. Samtidig foretages der en regulering af beløbsgrænserne for, hvornår der kan gives momsgodtgørelse.

Lovforslaget indeholder endvidere et forslag om at indføre en hjemmel, hvorefter SKAT kan anmode Skatterådet om tilladelse til at indhente betalingsoplysninger til brug for moms kontrol af fjernsalg og elektronisk leverede ydelser.

Desuden foreslås det, at der foretages en tilretning af reglerne om en herboende repræsentant i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer og lov om afgift af lystfartøjsforsikringer.

Ligeledes foreslås en tilretning af hjemmelsgrundlaget for SKATs indgåelse af aftaler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret, og hjemmelsgrundlaget for SKAT til at videregive oplysninger fra Køretøjsregisteret til udenlandske myndigheder.

Endelig foreslås befodringsfradraget m.v. til skattefritagne personer ophævet.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Der foreslås en ændring af momslovens regler om momsgodtgørelse for ambassader m.v. således, at der indføres en hjemmel til hhv. Skatteministeriet, Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriets administration af godtgørelsesordningen i overensstemmelse med gældende administrativ praksis. Formålet med denne ændring er at sikre et korrekt hjemmelsgrundlag for administrationen af godtgørelsesordningen. Endvidere reguleres beløbsgrænsen for, hvornår der kan ydes momsgodtgørelse. Det foreslås, at der kan gives godtgørelse, når det enkelte køb er på mindst 1.500 kr. inkl. moms, fremgår af én regning eller faktura og er betalt i én transaktion. Ændringen har til formål at forenkle administrationen af ordningen.

Forslaget om at indføre en kontrolhjemmel i momslovens § 75 skal ses i lyset af, at forbrugere i stigende grad køber varer og ydelser på internettet. I visse tilfælde skal de udenlandske netbutikker afregne dansk moms af deres salg til danske forbrugere. Formålet med den foreslåede ændring er, at give SKAT hjemmel til at indhente betalingsoplysninger, således at der kan føres kontrol med udenlandske virksomheders momsafregninger i forhold til salg af varer, der er omfattet af fjernsalgsreglerne og salg af elektroniske ydelser til forbrugere her i landet. De foreslåede ændringer skal medvirke til, at sikre at virksomheder afregner korrekt moms til Danmark, således at momsprovenuet ikke udhules som følge af en konkurrenceforvridning til fordel for udenlandske netbutikker.

Endvidere foreslås lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. og lov om afgift af lystfartøjsforsikringer ændret således, at det nationale krav om udpegning af en herboende fiskal repræsentant tilpasses en dom afsagt af EU-Domstolen. EU-Domstolen fandt, at et generelt krav under visse omstændigheder er uforeneligt med tjenesteydelsernes fri bevægelighed i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF).

De foreslåede ændringer af lov om registrering af køretøjer indebærer tilpasninger af reglerne om, hvilke private virksomheder der kan få terminaladgang til oplysninger om ejer- og brugerforhold til Køretøjsregistret, samt regler for hvornår udenlandske myndigheder efter anmodning kan få udleveret oplysninger fra Køretøjsregistret om konkrete ejer- og brugerforhold. Formålet med denne del af forslaget er i højere grad at skabe et samlet retsgrundlag i lov om registrering af køretøjer til udlevering af oplysninger fra Køretøjsregisteret.

Det foreslås at afskaffe fradrag for befordringsudgifter m.v. for skattefritagne personer, dvs. ansatte ved internationale organisationer. Baggrunden er, at Landsskatteretten har afgjort, at der ikke er hjemmel til at kræve, at indkomst skal være skattepligtig for at give ret til fradrag for befordringsudgifter. Hermed er retstilstanden ikke længere i overensstemmelse med det almindelige skatteretlige princip, der går ud på, at der ikke er fradrag for udgifter til erhvervelse af skattefri indkomst. Forslaget bringer reglerne i overensstemmelse med dette princip.

Endeligt foreslås det, at der indsættes notehenvisninger i momsloven, mineralafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven, lov om afgift af vejbenyttelse og øl- og vinafgiftsloven. Efter normal praksis vil en dansk afgiftslov, der implementerer et direktiv i national ret, indeholde en notehenvisning til det relevante direktiv samt senere ændringer hertil. Ved en fejl er dette formkrav ikke opfyldt i de nævnte afgiftslove, hvorfor notehenvisningerne foreslås indsat.

Herudover indeholder lovforslaget en række tekniske ændringer i form af rettelser af henvisningsfejl m.m.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Momsgodtgørelse for ambassader m.v.

3.1.1. Gældende ret

Momsgodtgørelsesordningen er fastsat i momslovens § 45, stk. 2. Reglerne omfatter ambassader m.v., internationale organisationer i Danmark og tilknyttet personale. Efter fast praksis forstås ”ambassader m.v.” som ambassader og konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale. Tilsvarende omfatter bestemmelsen momsgodtgørelse til honorære konsuler, når de indkøbte varer og ydelser fuldt ud anvendes i den konsulære tjeneste.

Reglerne om momsgodtgørelse til ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale, internationale organisationer og tilknyttet personale administreres efter den nuværende praksis af Udenrigsministeriet. Dog administrerer Forsvarsministeriet momsgodtgørelse for NATO og NATO's personale, når personerne ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliansens medlemslande. Reglerne om momsgodtgørelse til honorære konsuler administreres af SKAT.

Af administrative hensyn er der fastsat en beløbsgrænse for, hvornår der kan opnås momsgodtgørelse. I følge bekendtgørelse nr. 812 af 28. juni 2010, kan ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale samt internationale organisationer få godtgjort momsen ved køb af varer og ydelser i Danmark, når købet er på mindst 750 kr. inkl. moms. Varen eller ydelserne skal endvidere være indkøbt til brug for ambassaden m.v. eller den internationale organisation.

Personale, der er tilknyttet ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale samt personale, som i værtskabsaftaler for internationale organisationer er omtalt som godtgørelsesberettigede, kan få godtgjort moms af køb af varer og ydelser i Danmark, når købet er på 1.500 kr. eller derover inkl. moms, og købet anvendes af den ansatte selv eller dennes herværende diplomatisk eller konsulært anmeldte familie. Ved værtskabsaftaler forstås aftaler om hjemsted, som Danmark har indgået med internationale organisationer med henblik på at fastlægge rammerne for organisationens tilstedeværelse og virksomhed i Danmark.

Der er i bekendtgørelsesform fastsat visse begrænsninger for, hvilke varer der ydes momsgodtgørelse til. Der

ydes ikke momsgodtgørelse til køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, brugt løsøre, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskab af klubber og foreninger, medicin, ammunition og våben.

Efter de nuværende regler er det muligt at opnå momsgodtgørelse ved samling af regninger/fakturaer, der er betalt ved flere transaktioner, når det samlede køb overstiger den gældende bagatelgrænse, så længe købene er foretaget samme dag og fra samme sælger.

Samtidig ydes der efter momslovens § 45, stk. 2, 4. pkt., momsgodtgørelse ved leverancer af varer og ydelser til fremmede staters honorære konsuler i Danmark, i det omfang de indkøbte varer og ydelser anvendes fuldt ud ved den konsulære repræsentation. Denne momsgodtgørelse ydes i et vist omfang for momsmæssigt at ligestille forholdene for honorære konsuler med de diplomatiske repræsentationer, de konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale og de internationale organisationer i Danmark. Til forskel fra de diplomatiske repræsentationer, de konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale og de internationale organisationer kan de honorære konsuler kun opnå momsgodtgørelse af varer og ydelser, der anvendes fuldt ud ved den konsulære tjeneste, hvilket vil sige udgifter, som hverken helt eller delvist anvendes til privat eller andet brug. Hvilke varer og ydelser, der kan opnås momsgodtgørelse for, beror på en konkret vurdering, men er typisk varer og ydelser i form af husleje, translatørydelser, udgifter til almindeligt kontorhold og lignende. Derudover kan der for de honorære konsuler kun opnås momsgodtgørelse, hvis købet er på 1.000 kr. inkl. moms eller derover.

3.1.2. Lovforslaget

Lovforslaget har til formål at præcisere hvilke enheder og personer, der er berettigede til momsgodtgørelse, jf. momslovens § 45, stk. 2. Forslaget har ikke til formål at ændre den kreds, som kan opnå momsgodtgørelse i henhold til de gældende regler og administrativ praksis.

Med lovforslaget indføres der endvidere hjemmel til den mangeårige praksis, hvorefter Udenrigsministeriet administrerer godtgørelsesordningen for ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale, internationale organisationer og tilknyttet personale.

NATO er en international organisation, som ressortmæssigt hører under Forsvarsministeriet. Derfor foreslås det, at Forsvarsministeriet administrerer momsgodtgørelsesordningen for NATO og NATO's personale. Dette svarer ligeledes til nuværende praksis på området.

Det foreslås samtidig, at henholdsvis udenrigsministeren og forsvarsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes de ønsker at modtage anmodninger om godtgørelse, herunder om de ønsker, at anmodninger skal indgives digitalt, og om der kan ske undtagelse hertil.

Lovforslaget præciserer samtidig SKATs hjemmel til at administrere den del af godtgørelsesordningen, der vedrører honorære konsuler. Dette svarer ligeledes til nuværende praksis.

Bagatelgrænsen for momsgodtgørelse har hidtil været fastsat ved bekendtgørelse. Med lovforslaget fastsættes denne nu i momsloven, hvor beløbsgrænserne samtidig ensrettes til at være 1.500 kr. inkl. moms, således at samme minimumsbeløb for, hvornår der kan opnås momsgodtgørelse, gælder for henholdsvis ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale, internationale organisationer og tilknyttet personale, samt for honorære konsuler. Beløbsgrænsen har i en årrække ikke været justeret i forhold til den generelle prisudvikling, og det foreslås, at den fremadrettet reguleres efter § 20 i personskatteloven.

Samtidig foreslås det, at det godtgørelsesberettigede beløb skal fremgå af én regning/faktura betalt i én transaktion for at opnå momsgodtgørelse. Således vil det ikke længere være muligt at indgive flere

regninger/fakturaer betalt i flere transaktioner vedr. køb af samme dato fra samme sælger, medmindre beløbet på hver regning/faktura udgør mindst 1.500 kr. inkl. moms. Baggrunden for dette er administrative hensyn og for at lette den efterfølgende kontrol af de godtgørelsesberettigede udgifter.

Herudover foreslås det, på linje med nuværende praksis, at anmodningen om moms-godtgørelse skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller den internationale organisation eller en, som er bemyndiget til at underskrive anmodninger om moms-godtgørelse. Dette bidrager til at kvalitetssikre anmodningen og anvendelsen af godtgørelsesordningen. For at muliggøre en digital løsning foreslås det endvidere, at udenrigsministeren og forsvarsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller tilsvarende kan sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Det foreslås ligeledes, at anmodningen om godtgørelse skal opgøres pr. kvartal og indgives senest den 20. i måneden efter kvartalets udløb. Både Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan se bort fra denne frist, hvis konkrete forhold taler herfor. Der er med denne bestemmelse ikke tåltænkt en indskrænkning af fristreglerne i skatteforvaltningsloven §§ 31 og 32, som finder tilsvarende anvendelse.

I dag reguleres det i bekendtgørelse nr. 812 af 28. juni 2010, hvilke varer og ydelser, der kan ydes godtgørelse for. Der ydes ikke godtgørelse af moms ved køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, brugte løsøre, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskab af klubber og foreninger, medicin, ammunition og våben. Det foreslås, at regulering af, hvilke varer og ydelser der ydes godtgørelse for indskrives i momsloven. En ændring af moms-godtgørelsesordningen, skal efterfølgende ske ved en lovændring, og ikke ved bekendtgørelsesændring.

3.2. Bemyndigelse til moms-kontrol af betalingsoplysninger med Skatterådets tilladelse

3.2.1. Gældende ret

I skattekontrolloven findes en række kontrolbestemmelser, som giver SKAT mulighed for, med Skatterådets tilladelse, at indhente oplysninger til brug for kontrol af ikke identificerede skatteydere. Oplysningerne skal være af væsentlig betydning for skatteligningen, og formålet er således at sikre en korrekt skatteansættelse.

En tilsvarende bestemmelse, om at få Skatterådets tilladelse til at indhente oplysninger, findes ikke i momsloven. Det betyder eksempelvis, at SKAT ikke kan få adgang til at indhente oplysninger om anvendelsen af betalingskort ved onlinekøb for at kontrollere, om en virksomhed afregner moms korrekt.

Efter momsreglerne skal virksomheder etableret i andre EU-lande, der leverer varer ved fjernsalg til ikkeafgiftspligtige personer i Danmark, først registreres og betale moms i Danmark, når den samlede levering her til landet ved fjernsalg overstiger 280.000 kr. årligt.

Fra den 1. januar 2015 skal momsen af elektronisk leverede ydelser, teleydelser, og radio- og tvspredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer betales i det land, hvor forbrugeren har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted. Der er ingen bundgrænse for beskatning af disse ydelser. En virksomhed, der sælger f.eks. online computerspil, musik- eller streaming-tjenester til danske forbrugere, skal derfor afregne moms i Danmark fra første krone. En virksomhed etableret i et andet EU-land, skal dog ikke nødvendigvis momsregistreres i Danmark, idet den har mulighed for at benytte One-Stop-Shop-ordningen, hvor virksomheden kun skal momsregistreres i ét EU-land og gennem ordningen kan angive og betale den skyldige moms i alle de EU-lande, hvor den ikke er etableret, men har ikkeafgiftspligtige kunder.

I det omfang SKAT kan identificere en virksomhed, hvor der er mistanke om, at virksomheden overskrider fjernsalgsgrænsen eller leverer elektroniske ydelser m.v. til forbrugere her i landet, retter SKAT henvendelse til myndighederne i det land, hvor den relevante virksomhed er etableret. SKAT anmoder myndighederne om de nødvendige oplysninger om virksomhedens salg til danske forbrugere. Ud fra de modtagne oplysninger vurderer

SKAT, hvorvidt en virksomhed skal momsregistreres og afregne moms i Danmark.

I momsloven er der hjemmel til, at SKAT foretager eftersyn på posthuse samt hos virksomheder, der modtager pakker m.v. fra udlandet til videreforanstaltning her i landet. For at identificere en virksomhed, som overskrider fjernsalgsgrænsen, kan SKAT foretage disse eftersyn samt lave udsøgninger på internettet for at skabe et billede af, i hvilket omfang virksomheder henvender sig til danske forbrugere.

For så vidt angår kontrol af elektronisk leverede ydelser m.v., har SKAT mulighed for at lave ovennævnte udsøgninger på internettet samt undersøge, hvorvidt en virksomhed er registreret i One-Stop-Shoppen.

En mere systematisk udsøgning og kontrol af fjernsalg og salg af elektroniske ydelser m.v. er ikke mulig i øjeblikket.

3.2.2. Lovforslaget

Specielt i forbindelse med fjernsalg af varer og elektronisk leverede ydelser foretages salget af relativt mange og ofte mindre virksomheder. På disse områder er de gældende kontrolmuligheder utilstrækkelige til, at der kan udføres en effektiv kontrol. Der savnes således en hjemmel til at indhente data vedrørende betalinger, der er sket mellem forbrugere og virksomheder i forbindelse med fjernsalg og salg af elektroniske ydelser. Det foreslås, at SKAT får mulighed for, med Skatterådets tilladelse, at indhente oplysninger fra udbydere af betalingstjenester til brug for momskontrollen af fjernsalg og elektronisk leverede ydelser til forbrugere. Oplysningerne vil give SKAT et mere præcist billede af, om en virksomhed ikke afregner korrekt moms til Danmark og bidrage til, at konkurrenceforvridningen på de nævnte områder mindskes.

Der er tale om oplysninger om betalinger, hvilket f.eks. kan være bankoverførsler, mobile betalinger eller betalinger via internettet.

SKAT har brug for at modtage oplysninger om det samlede beløb, som en virksomhed har modtaget fra danske kunder. Det er i den sammenhæng ikke relevant for SKAT at kende identiteten på forbrugeren, eller at vide præcist hvilken betalingsmetode der er anvendt, blot det kan konstateres, at salget er sket til en forbruger i Danmark. Oversendelsen af oplysninger til SKAT skal ske i overensstemmelse med lov om behandling af personoplysninger. Det er således kun oplysninger, som er nødvendige for SKATs kontrol, som må oversendes. Oplysningerne skal derfor som udgangspunkt være anonymiseret for personhenførbare oplysninger, der vedrører forbrugeren.

Det foreslås, at SKAT forud for et eventuelt kontrolprojekt skal indhente tilladelse hos Skatterådet, da udbydere af betalingstjenester skal generere oplysninger fra privatpersoners konti. Forelæggelsen for Skatterådet skal indeholde en beskrivelse af projektets formål, hvem den eller de oplysningspligtige er, og en begrundelse for, at oplysningerne er af væsentlig betydning for kontrol af momsgrundlaget.

Efter de nugældende regler kan SKAT give oplysningspligtige påbud om at efterleve reglerne for meddelelse af oplysninger. Det foreslås, at disse regler ligeledes kommer til at omfatte den foreslåede kontrolhjemmel for at sikre bestemmelsens effektivitet. Det betyder, at såfremt den oplysningspligtige ikke efterlever påbuddet, kan denne pålægges daglige bøder på mindst 1.000 kr. pr. dag.

3.3. Opfølgning på EU-dom vedrørende kravet om en herboende repræsentant

3.3.1. Gældende ret

Af lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. og af lov om afgift af lystfartøjsforsikringer fremgår det, at der er et generelt krav om, at alle udenlandske forsikringselskaber, der ikke er etableret i Danmark, skal udpege en herboende fiskal repræsentant over for SKAT.

3.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at kravet om en herboende fiskal repræsentant alene opretholdes for afgiftspligtige

forsikringsvirksomheder, der er etableret i et land uden for EU, som ikke er omfattet af den nordiske bistandsaftale, eller i et EØS-land, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU.

Anvendelsen af en herboende fiskal repræsentant gøres således frivillig for forsikringsvirksomheder etableret i andre EU-lande, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU.

Herved foreslås reglerne om en herboende fiskal repræsentant tilpasset til domstolspraksis, jf. EU-Domstolens underkendelse af Kongeriget Spaniens nationale krav om udpegning af fiskale herboende repræsentanter i sag C-678/11 afsagt den 11. december 2014. EU-Domstolen pegede således på, at en national lovgivning, der giver selskaberne valget mellem at udnævne en repræsentant eller selv at varetage de nævnte opgaver, alt efter hvilken løsning de finder mest fordelagtig økonomisk set, vil være mindre indgribende i den fri udveksling af tjenesteydelser end en generel pligt til at udpege en repræsentant. Den fri udveksling af tjenesteydelser omfatter tillige EØS-landene, men EU-Domstolen har i den forbindelse anerkendt væsentligheden af, at der forefindes tilstrækkelig mulighed for bl.a. at opnå bistand til inddrivelse af skyldige skatter og afgifter i den pågældende forsikringsvirksomheds etableringsland. Bistandsaftalen om inddrivelse af skatter og afgifter indgået mellem de nordiske lande (Danmark, Færøerne, Grønland, Finland, Island, Norge og Sverige) sidestilles med de gældende regler i EU's inddrivelsesdirektiv.

Det foreslås på den baggrund, at der ikke længere stilles krav om registrering ved en herboende repræsentant, hvis forsikringsvirksomheden er etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU. Dette vil for nuværende omfatte EU-landene, EØS-landene Norge og Island samt de nordiske lande, der ikke er omfattet af en af de foregående kategorier (Færøerne og Grønland).

3.4. Udlevering og registrering af oplysninger i Køretøjsregistret

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Adgang til Køretøjsregistret for private virksomheder

I Køretøjsregisteret registreres oplysninger om køretøjer og deres tilhørsforhold. Det vil sige, at der registreres oplysninger om et køretøjs konstruktion og indretning, herunder hvor langt en personbil kører pr. liter brændstof, oplysninger om syn af køretøjet, oplysninger om forsikring af køretøjet, oplysninger om hvem der er ejer af køretøjet, oplysninger om hvem der eventuelt er bruger af køretøjet, samt oplysninger om betaling af vægtafgift, brændstofforbrugsafgift og vejbenyttelsesafgift. Om varebiler registreres, om bilen anvendes privat, blandet privat og erhvervsmæssigt eller udelukkende erhvervsmæssigt.

Enhver har adgang til oplysninger om et køretøjs tekniske forhold, synsforhold og forsikringsforhold. Dette er begrundet i, at det er i samfundets interesse, at der er gennemsigtighed om de køretøjer, man møder på vejene eller selv bruger.

SKAT er underlagt en særlig tavshedspligt, som medfører, at der ikke udleveres oplysninger om skattemæssige forhold fra Køretøjsregistret. Som udgangspunkt udleveres der heller ikke oplysninger om identiteten af et køretøjs nuværende eller forhenværende ejer eller bruger. Oplysninger om ejer- og brugerforhold, dvs. navn, adresse og i visse tilfælde cpr- eller cvr-nummer, kan dog i visse tilfælde være nødvendige at udlevere, eksempelvis når et køretøj handles, eller i forbindelse med et færdselsuheld. Det vil typisk være nogle enkelte virksomhedstyper, som har et hyppigt og velbegrundet behov for at få adgang til de nævnte oplysninger. Herudover vil offentlige myndigheder typisk også ofte have dette behov. SKAT kan derfor i en række tilfælde indgå aftaler om terminaladgang til oplysninger om identiteten af et køretøjs ejer og/eller bruger med offentlige myndigheder og visse private virksomhedstyper. Der redegøres nærmere for disse tilfælde nedenfor.

Skatteministeren er i lov om registrering af køretøjer bemyndiget til at give forsikringsvirksomheder og nummerpladeoperatører terminaladgang til de nødvendige oplysninger om ejer- og brugerforhold i Køretøjsregisteret. Der er alene tale om adgang til oplysninger om navn og adresse på nuværende eller forhenværende ejer og/eller bruger af køretøjet. I de tilfælde, hvor den registrerede har navnebeskyttelse, udleveres oplysningerne ikke. Forsikringsvirksomheder har adgang til cpr-nummer i de tilfælde, hvor den registrerede har givet tilladelse hertil.

Kommuner og andre offentlige myndigheder har mulighed for at opnå terminaladgang til Køretøjsregisteret i henhold til reglerne i forvaltningsloven og persondataloven. Terminaladgang omfatter i disse tilfælde adgang til oplysninger om navn, adresse, cpr- eller cvr-nummer på køretøjets nuværende eller forhenværende ejer og/eller bruger.

SKAT indgår ud over ovenstående tilfælde løbende aftaler med andre private virksomheder, som ønsker terminaladgang til oplysninger om ejer- og brugerforhold i Køretøjsregisteret. Disse aftaler indgås hovedsagligt med advokat- og inkassovirksomheder og parkeringsvirksomheder. I disse tilfælde udleveres alene oplysninger om navn og adresse på den nuværende ejer og/eller bruger af køretøjet, og ikke oplysninger om cpr- eller cvr-nummer, eller oplysninger om forhenværende ejer eller bruger. I tilfælde af, at den registrerede har navnebeskyttelse, udleveres oplysningerne ikke.

De sidstnævnte aftaler, dvs. de aftaler, som indgås med advokat- og inkassovirksomheder, parkeringsvirksomheder m.v., er ikke direkte hjemlet i lov om registrering af køretøjer. Aftalerne er i alle tilfælde indgået med udgangspunkt i persondataloven samt ud fra SKATs fortolkning af reglerne på området i forbindelse med overtagelsen af administration af Køretøjsregisteret fra Rigspolitiet i 2008.

Når der indgås en aftale med SKAT om terminaladgang, underskriver parterne en tilslutningsaftale. Tilslutningsaftalen regulerer blandt andet, i hvilket omfang terminaladgang må anvendes, regler for videregivelse, tavshedspligt, kontrol og konsekvenser for aftaleforholdet i tilfælde af misligholdelse.

Alle handlinger, der foretages af en bruger med terminaladgang i Køretøjsregisteret, logges. Loggen indeholder desuden oplysninger om brugerens certifikat og IP-adresse for hvert log-on til systemet. Såfremt der opstår mistanke om, at en virksomhed misbruger sin terminaladgang, igangsætter SKAT en undersøgelse af sagen på baggrund af logoplysningerne. Virksomheden underrettes om sagen, og meddeles en rimelig frist til at få bragt forholdene i orden. SKAT kan derudover med rimelig grund, uden varsel, bringe virksomhedens adgang til Køretøjsregisteret til ophør. SKAT vil i et sådant tilfælde underrette virksomheden herom, samt om eventuelle andre tiltag, som sagen måtte give anledning til. Misbrug af terminaladgang kan desuden medføre bødestraf.

I det tilfælde, at en virksomhed afmeldes som ophørt, og virksomhedens NemId dermed lukkes, vil det heller ikke længere være muligt for virksomheden at søge oplysninger i Køretøjsregisteret via virksomhedens terminaladgang.

3.4.1.2. Autorisation til registrering af oplysninger i Køretøjsregistret

Danske virksomheder, som handler med eller leaser registreringspligtige køretøjer, har på visse betingelser mulighed for at blive autoriseret til at registrere oplysninger i Køretøjsregisteret. I forbindelse med import af et registreringspligtigt køretøj registrerer importøren eksempelvis alle tekniske data om det pågældende køretøj.

Forsikringsselskaber har endvidere ret til at afmelde et totalskadet køretøj i Køretøjsregisteret. En afmelding af et totalskadet køretøj medfører samtidig, at forsikringsselskabet indsætter en såkaldt totalskadeblokering i Køretøjsregisteret, som medfører, at bilen ikke kan indregistreres på ny, uden at der betales ny registreringsafgift.

Ud over de ovennævnte muligheder for registrering af oplysninger i Køretøjsregisteret, giver SKAT reparatører af registreringspligtige køretøjer ret til at registrere oplysninger i Køretøjsregisteret. Baggrunden herfor er, at SKAT vurderer, at det er hensigtsmæssigt, at en reparatør, som foretager synsfrie sammenkoblinger, dvs. monterer en trækkrog eller lignende på en bil, kan registrere dette i Køretøjsregisteret som en teknisk ændring af et køretøj.

Endvidere giver SKAT forsikringsselskaber ret til at registrere en såkaldt skadeblokering. En skadeblokering indsættes i de tilfælde, hvor et køretøj bliver skadet, men ikke i et sådant omfang, at det anses for totalskadet, og hvor køretøjet dermed kan repareres eller genopbygges uden fornyet betaling af registreringsafgift. Registreringsattesten for det pågældende køretøj afleveres i forbindelse med skadeblokeringen til forsikringsselskabet. Processen sikrer, at køretøjet ikke ejerskiftes i den periode, hvor det repareres eller genopbygges. Når forsikringsselskabet har kontrolleret den foretagne reparation eller genopbygning, fjernes skadeblokeringen fra Køretøjsregisteret, og registreringsattesten udleveres igen.

3.4.1.3. Udlevering af oplysninger fra Køretøjsregistret til udenlandske myndigheder

SKAT modtager løbende anmodninger fra udenlandske myndigheder, eksempelvis politimyndigheder eller trafikmyndigheder, der har brug for oplysninger om et køretøjs ejer og/eller bruger til brug for behandlingen af en konkret sag. Oplysningerne bruges eksempelvis til opkrævning af bøder/afgifter som følge af færdselsforseelser begået i det pågældende land.

Der findes ikke en særlig hjemmel i lov om registrering af køretøjer, hvorefter SKAT kan videregive oplysninger fra Køretøjsregisteret til udenlandske myndigheder. SKAT videregiver - som dataansvarlig for registeret - oplysninger om identiteten af et køretøjs ejer og/eller bruger til udenlandske myndigheder, der anmoder herom, efter de almindelige regler om videregivelse af oplysninger om fysiske personer i persondataloven og efter principperne om videregivelse af oplysninger om juridiske personer i forvaltningsloven. En sådan praksis for videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder hviler imidlertid ikke på et tilstrækkeligt klart hjemmelsgrundlag. Det beror på, at oplysninger i Køretøjsregisteret om et køretøjs ejer og/eller bruger (fysiske og juridiske personer) er omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt, og at der i forarbejderne til skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, ikke er givet mulighed for fortolkning af begrebet ”uvedkommende” i forhold til udenlandske myndigheder. Videregivelse af sådanne oplysninger til udenlandske myndigheder kræver derfor efter praksis særlig hjemmel i lov (herunder EU regler) eller internationale aftaler om udveksling af oplysninger.

3.4.2. Lovforslaget

3.4.2.1. Adgang til Køretøjsregistret for private virksomheder

Med forslaget skabes der en hjemmel i lov om registrering af køretøjer, som skal udgøre det samlede retsgrundlag for, hvornår SKAT kan indgå aftaler om terminaladgang til Køretøjsregisteret med private virksomheder vedrørende oplysninger om ejer- og brugerforhold. Hjemlen omfatter efter forslaget både udlevering af oplysninger om private og juridiske personer.

Det foreslås således, at den bemyndigelse, som skatteministeren i dag har til at fastsætte regler om, at forsikringsselskaber og nummerpladeoperatører kan opnå terminaladgang til oplysninger om ejer- og brugerforhold m.v. i Køretøjsregisteret, udvides til også at gælde andre typer af virksomheder. Det vil være et krav, at det vurderes, at terminaladgang for hver virksomhedstype er velbegrundet, dvs. nødvendigt for, at den pågældende virksomhedstype kan udføre sit erhverv, og at hensynet til den registrerede ikke vejer tungere end dette behov.

Det er hensigten, at der ud fra ovenstående vurdering i bekendtgørelsesform skal fastsættes bestemmelser om, hvilke virksomhedstyper, der kan opnå terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret, samt hvilke oplysninger, der kan opnås adgang til.

Ud over forsikringsselskaber og nummerpladeoperatører, som har adgang efter de gældende regler, er det vurderet, at følgende virksomhedstyper har et begrundet behov for at kunne indgå aftaler med SKAT om terminaladgang til de nævnte oplysninger:

- Parkeringsvirksomheder
- Advokat- og inkassovirksomheder
- Genbrugsstationer
- Redningstjenester
- Finansieringsvirksomheder.

Se nærmere om de enkelte vurderinger i bemærkningerne til forslagens § 3, nr. 4.

I det tilfælde, at der fremtidigt opstår et behov for, at andre virksomhedstyper får terminaladgang til de nævnte oplysninger, vil dette kunne ske ved en ændring af bekendtgørelsen, hvis ovennævnte betingelser kan opfyldes.

Der vil som udgangspunkt alene kunne gives terminaladgang til oplysninger om navn og adresse på den nuværende ejer og/eller bruger af køretøjet. Der er dog ikke adgang til oplysninger om navn og adresse, hvis en registreret har navnebeskyttelse.

Det vurderes dog hensigtsmæssigt, at private genbrugsstationer fremover får adgang til oplysninger om virksomheders cvr-nummer, da denne oplysning anvendes til at kontrollere, hvorvidt et erhvervskøretøj, som kører ind på en genbrugsplads, har ret til at aflevere sit affald. Omvendt skal terminaladgang til oplysninger om navn og adresse på et køretøjs ejer og/eller bruger til finansieringsvirksomheder betinges af, at den registrerede i låneaftalen har givet accept hertil, da det vurderes, at en långivers kontrol af en låntager er af så privatretlig karakter, at det kræver en konkret aftale mellem parterne herom.

Det kan endvidere i bekendtgørelsen bestemmes, at en virksomhed har adgang til historiske oplysninger om forhenværende ejer eller bruger af køretøjet.

De kontrolmæssige foranstaltninger, som er beskrevet i afsnit 3.4.1.1, foreslås bibeholdt uændret. Dog foreslås det, at SKAT som følge af lovforslaget indarbejder en præmis i nye såvel som allerede indgåede aftaler om terminaladgang, hvorefter terminaladgangen begrænses til en periode på fem år. Tidsbegrænsningen indebærer, at aftaleparterne efter fem år vil skulle indgå en ny aftale, og at SKAT på dette tidspunkt dermed på ny skal vurdere, at den pågældende virksomhed fortsat har et begrundet behov for terminaladgang. Forslaget medfører således, at SKAT efter vedtagelsen af dette lovforslag vil genoptage de eksisterende tilslutningsaftaler, som er indgået med private virksomheder.

Kommuners og andre offentlige myndigheders ret til at få udleveret oplysninger fra Køretøjsregisteret, herunder terminaladgang til Køretøjsregisteret, reguleres som hidtil efter reglerne i persondataloven og forvaltningsloven, og berøres således ikke af forslaget.

3.4.2.2. Autorisation til registrering af oplysninger i Køretøjsregisteret

Forslaget tilføjer reparatører af registreringspligtige køretøjer til den gruppe af virksomheder, som i henhold til lov om registrering af køretøjer på egen hånd kan registrere oplysninger i Køretøjsregisteret. Der skabes således hjemmel til SKATs nuværende fortolkning af reglerne, hvorefter reparatører, som foretager synsfrie sammenkoblinger, har kunnet registrere dette i Køretøjsregisteret som en teknisk ændring af et køretøj.

På samme måde foreslås det at skabe en hjemmel til, at forsikringsselskaber – ud over at kunne afmelde et køretøj i forbindelse med totalskade og indsætte en totalskadeblokering – også kan registrere en skadeblokering.

3.4.2.3. Udlevering af oplysninger fra Køretøjsregistret til udenlandske myndigheder

Det foreslås at skabe en hjemmel i lov om registrering af køretøjer til, at SKAT kan videregive oplysninger om et køretøjs ejer og/eller bruger til udenlandske myndigheder efter anmodning.

Efter forslaget får SKAT adgang til efter en konkret vurdering at videregive oplysninger om et køretøjs ejer og/eller bruger fra Køretøjsregisteret til en udenlandsk myndighed, eksempelvis en politimyndighed eller en trafikmyndighed, til brug for behandlingen af en konkret sag. Der kan alene videregives oplysninger om navn og adresse.

3.5. Afskaffelse af fradrag for udgifter vedrørende skattefri indkomst

3.5.1. Gældende ret

3.5.1.1. Indkomst undtaget for skattepligt

En international organisation eller institution kan opnå særlige rettigheder og immuniteter ved mellemfolkelig overenskomst. En sådan overenskomst kan bl.a. have betydning for beskattningen af de ansatte i organisationens faste stab og eventuelt andre personer, der optræder på den pågældende organisations vegne. Overenskomsten kan indebære skattefrihed for den løn, der bliver udbetalt af organisationen til den faste stab af ansatte embedsmænd i organisationen.

Ved lov om rettigheder og immuniteter for internationale organisationer m.m. er det bestemt, at der ved mellemfolkelig overenskomst kan indrømmes internationale organisationer og institutioner samt disses embedsmænd, og eventuelt personer, der optræder på de pågældende institutioners vegne, særlige rettigheder og immuniteter.

Skattefritagelse indrømmes personer ansat ved bl.a. FN og FN's særorganisationer samt en række internationale organisationer, med hvilke Danmark har underskrevet konventioner eller aftaler. Skattefritagelsen gælder også NATO-ansatte samt en række andre organisationer. Ansatte i EU, EU-Kommissionens medlemmer samt dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter ved EU-domstolen er objektivt skattefritaget af løn, vederlag og honorarer, som de modtager fra EU.

Når en indkomst er objektivt skattefritaget, indgår indkomsten ikke i den danske skatteberegning. Det gælder, uanset om der er tale om en dansk statsborger med bopæl i Danmark.

3.5.1.2. Udgifter, der kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst

Der har indtil 2013 som udgangspunkt ikke kunnet foretages fradrag for befordringsudgifter og andre udgifter, der vedrører erhvervelse af en objektivt skattefritaget indkomst.

Landsskatteretten afsagde i 2013 imidlertid en kendelse, hvorefter en skatteyder fik ret til fradrag for udgifter til befordring til og fra arbejde for en international organisation, selv om lønnen for arbejdet var objektivt skattefritaget (SKM2013.296.LSR). Landsskatteretten anførte i kendelsen, at det er fast antaget, at kun indtægtsgivende arbejde giver ret til fradrag for befordringsudgifter, men at der ikke ses lovhjemmel til, at indkomsten skal være skattepligtig.

Da kendelsen var udtryk for en praksisændring, udsendte SKAT i juli 2013 et styresignal (SKM2013.476.SKAT), der gav adgang til genoptagelse af skatteansættelser fra og med indkomståret 2008, der er foretaget for personer, der udfører arbejde i Danmark i tilfælde, der svarer til forholdene i landsskatteretssagen. Praksisændringen omfatter alle fradragsberettigede udgifter, der er forbundet med erhvervelse af lønindkomst. Det gælder ud over udgifter til befordring også rejseudgifter, flytteudgifter og udgifter til dobbelt husførelse. Genoptagelserne har helt overvejende vedrørt fradrag for befordringsudgifter.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere, kan lønmodtageren fratrække udgifter, der vedrører erhvervelsen af indkomsten, som driftsomkostninger, jf. statsskattelovens § 6, litra a. Herudover har lønmodtagere fradrag for visse udgifter, der i udgangspunktet anses for private, efter andre skatteregler.

Lønmodtagere har som hovedregel kun fradrag for udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde. Udgifter i forbindelse med udførelse af indtægtsgivende arbejde i udlandet kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i det omfang de nævnte udgifter overstiger den udenlandske lønindkomst, der skal medregnes i den danske indkomstopgørelse.

Udgifter til befordring, rejser og dobbelt husførelse er blandt de typiske udgifter, som en lønmodtager kan fradrage ved erhvervelsen af den skattepligtige indkomst. Befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads er i skattemæssig henseende en privat udgift. Der er adgang til et standardiseret fradrag for befordringsudgifter ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Som udgangspunkt er der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke fradrag for udgifter til kost og logi, idet sådanne udgifter typisk er private udgifter. Merudgifter til kost og logi kan dog i nogle tilfælde have en så direkte forbindelse til indkomsterhvervelsen, at de er fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

3.5.2. Lovforslaget

Det foreslås, at udgifter til befordring og andre udgifter, der vedrører erhvervelse af indkomst, der er objektivt skattefritaget, ikke skal kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Dermed bringes reglerne i overensstemmelse med det almindelige skatteretlige princip, hvorefter der ikke gives fradrag for udgifter til erhvervelse af skattefri indkomst. Det svarer til den retstilstand, der gjaldt forud for Landsskatterettens kendelse i 2013 og SKATs opfølgende styresignal i 2013.

De udgifter, der med lovforslaget ikke kan fradrages ved opgørelsen af anden skattepligtig indkomst, er de samme udgifter, som lønmodtagere - efter gældende regler - i forbindelse med udførelse af indtægtsgivende arbejde i udlandet ikke kan fradrage ved opgørelsen af skattepligtig indkomst, i det omfang udgifterne overstiger den udenlandske lønindkomst, der skal medregnes i opgørelsen af den danske indkomst.

Den foreslåede afskaffelse af fradragsretten har betydning for personer, der har udgifter, der vedrører erhvervelse af indkomst undtaget fra skattepligt, og som samtidig har dansk skattepligtig indkomst, hvori udgiften kan fradrages. Det kan eksempelvis være anden lønindkomst, honorarindtægter og pensioner eller indkomst hos en eventuel ægtefælle. Afskaffelsen indebærer endvidere, at der ikke kan opstå skattemæssige underskud, der kan henføres til sådanne udgifter, og som vil kunne fremføres til senere indkomstår, f.eks. når vedkommende går på pension.

Derimod har lovforslaget ingen betydning for fradrag for fagforeningskontingent og bidrag til A-kasse og efterløn, idet medlemskab af en fagforening og A-kasse ikke forudsætter lønnet arbejde. Lovforslaget har heller ingen betydning for fradrag for bidrag til A-kasse og efterløn, idet sådanne bidrag kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige almindelige indkomst, hvis personen er fuldt skattepligtig og hjemmehørende her i landet.

Det er alene udgifter, der vedrører erhvervelsen af den skattefritagne indkomst, der efter forslaget ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af anden skattepligtig indkomst. Har lønmodtageren – ud over den skattefritagne lønindkomst m.v. – anden skattepligtig indkomst, er der fradrag for de udgifter, der vedrører erhvervelsen af denne indkomst. Forslaget ændrer heller ikke på adgangen til andre fradrag såsom fradrag for gaver til almenvelgørende formål eller fradrag for underholdsbidrag.

Lovforslaget vil heller ikke have betydning i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren efter standardsatser betaler godtgørelse til dækning af rejseudgifter m.m., som lønmodtageren påføres, eller hvor lønmodtageren får dækket

sine udgifter som udlæg efter regning. Sådanne godtgørelser/udlæg vil fortsat være skattefrie.

Danmark har ved undertegnelsen af konventionen om De Forenede Nationers privilegier og immuniteter ikke forpligtet sig til at indrømme fradrag ved opgørelsen af anden skattepligtig indkomst for udgifter, der vedrører erhvervelsen af den skattefritagne indkomst. Skattefritagelsen efter FN-konventionen er dermed i princippet begrænset til nettolønindkomsten, således at de udgifter, der medgår til at erhverve indkomsten, anses for at reducere den skattefritagne indkomst, og dermed i praksis ingen skattemæssig betydning har. Heller ikke for så vidt angår andre overenskomster m.v. har Danmark forpligtet sig til at indrømme fradrag ved opgørelsen af anden indkomst for udgifter, der vedrører erhvervelsen af den skattefritagne indkomst.

3.6. Indsættelse af notehenvisning

3.6.1. Gældende ret

EU-direktiver skal gennemføres i dansk lovgivning. Korrekt implementering af et direktiv i national ret kræver, at den pågældende implementeringslov indeholder en notehenvisning til det relevante direktiv samt senere ændringer hertil.

En sådan notehenvisning mangler i visse tilfælde.

3.6.2. Lovforslaget

Med forslaget indsættes for det første i lov om afgift af vejbenyttelse en manglende notehenvisning til direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer som senest ændret ved direktiv 2011/76/EU, i lov om afgift af vejbenyttelse.

For det andet indsættes i momsloven, mineralolieafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven manglende notehenvisning til direktiv 2013/61/EU om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte.

Direktivernes materielle regler er gennemført og indsættelsen af notehenvisningerne betyder alene, at et formkrav til korrekt implementering af direktivet i dansk ret iagttages.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget vedrørende moms-godtgørelse for ambassader m.v. vurderes umiddelbart kun at berøre en meget begrænset del af den samlede momsrefusion til fremmede staters ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale, internationale organisationer samt tilknyttet personale og honorære konsuler. Samtidig forventes de berørte parter fremadrettet at tilpasse og samle deres indkøb, således at der ikke vil komme nævneværdige konsekvenser for den samlede momsrefusion.

For så vidt angår forslaget om momskontrol, vurderes dette at give et begrænset merprovenu, idet kontrollen forventes at blive mere effektiv og derved medføre, at flere udenlandske netbutikker afregner moms korrekt til Danmark. Hertil vil forslaget medvirke til, at momsprovenuet ikke udhules over tid, når omsætningen fra udenlandske netbutikker forventeligt tager til.

Den del af lovforslaget, som vedrører afskaffelse af fradrag for udgifter vedrørende skattefritaget indkomst, skønnes med nogen usikkerhed at medføre et begrænset merprovenu, der næppe vil overstige 3 mio. kr. årligt. Den overvejende del af merprovenuet vedrører kommunerne. Forslaget medfører ingen økonomiske konsekvenser for regionerne.

Lovforslagets øvrige elementer skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige, og forslaget skønnes således samlet set ikke at have nævneværdige provenumæssige konsekvenser.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget vedrørende momsgodtgørelse for ambassader m.v. skønnes at medføre en mindre administrativ lettelse for det offentlige, da beløbsgrænsen for, hvornår der kan gives momsgodtgørelse, skal være opnået på én enkelt faktura og ikke som i dag kan opnås ved en akkumulering af kvitteringer fra samme dag fra samme sælger.

Lovforslaget skønnes herudover ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Den del af lovforslaget, som vedrører moms kontrol, vil sikre en mere ligelig konkurrence for virksomheder, idet det bedre kan sikres, at udenlandske virksomheder afregner moms korrekt.

Lovforslaget har derudover ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

For så vidt angår indførelsen af bemyndigelsen til moms kontrol af betalingsoplysninger, vurderes det at medføre mindre administrative konsekvenser for udbydere af betalingstjenester.

Lovforslagets øvrige elementer skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet, og forslaget skønnes således samlet set ikke at have nævneværdige konsekvenser for erhvervslivet.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Den del af lovforslaget, som omhandler momsgodtgørelse for ambassader m.v., bygger på momssystemdirektivets artikel 151, der blandt andet anfører, at medlemsstaterne moms fritager levering af varer og ydelser til diplomatiske og konsulære forbindelser samt til internationale organisationer og til medlemmer af disse, med de begrænsninger, der fastsættes af værtsmedlemsstaten. EU-reglerne om moms er således ikke til hinder for gennemførelsen af nærværende ændring af reglerne for momsgodtgørelse.

Forslaget om ændring af de nationale krav til, hvornår en virksomhed skal udpege en fiskal herboende repræsentant i lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. og lov om afgift af lystfartøjsforsikringer er en tilpasning af dansk lovgivning, så denne bringes i overensstemmelse med EU-Domstolens dom af 11. december 2014 (C-678/11). Ifølge dommen er det i strid med artikel 56 TEUF om fri udveksling af tjenesteydelser at stille generelle krav til en virksomhed, om at skulle udpege en hjemmehørende fiskal repræsentant. Den fri udveksling af tjenesteydelser omfatter tillige EØS-landene, men EU-Domstolen har i den forbindelse anerkendt væsentligheden af, at der forefindes tilstrækkelig mulighed for bl.a. at opnå bistand til inddrivelse af skyldige skatter og afgifter i den pågældende forsikringsvirksomheds etableringsland.

En lempelse af kravet om herboende repræsentanter skal ses i lyset af Rådsdirektiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EU's inddrivelsesdirektiv). Det følger af direktivet, at Danmark kan få bistand fra andre EU-lande til at inddrive skatter og afgifter af enhver art, herunder de omhandlede afgifter. Dermed vil en skat eller en afgift kunne inddrives hos virksomheden, hvis denne er etableret i et EU-land. Bistandsaftalen om inddrivelse af skatter og afgifter indgået mellem de nordiske lande (Danmark, Færøerne, Grønland, Finland, Island, Norge og Sverige) sidestilles med de gældende regler i EU's inddrivelsesdirektiv. Det foreslås på den baggrund, at der ikke længere stilles krav om registrering ved en herboende repræsentant, hvis forsikringsvirksomheden er

etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU. Dette vil for nuværende omfatte EU-landene, EØS-landene Norge og Island samt de nordiske lande, der ikke er omfattet af en af de foregående kategorier (Færøerne og Grønland). Dermed sikres det, at loven bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Notehenvisningerne til direktiverne indsættes for at iagttage formkrav til korrekt implementering af direktiver i dansk ret. Der er ikke tale om en materiel ændring.

Forslaget har derudover ingen EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden 11. september til 9. oktober 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Autobranchens Handels- og Industriforening, borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Business Danmark, CAD, CEPOS, Cevea, Danmarks Motor Union, Dansk Automobil Sports, Dansk Bilforhandler Union, Dansk Erhverv, Dansk Lokalsyn, Dansk Taxi Råd, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Busvognmænd, Danske Synsvirksomheder, Datatilsynet, De Danske Bilimportører, Den Danske Bilbranche, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FDM, Finans og Leasing, Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, FSR - Danske Revisorer, FTF, HK-Privat, Ingeniørforeningen, International Transport Danmark, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Polio- , Trafik- og Ulykkesskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Motorhistorisk Samfund, Sammenslutningen af Karosseribyggere og Autooprettere i Danmark, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Ældresagen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Mindre provenumæssige konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Forslaget vedrørende momsgodtgørelse for ambassader m.v. skønnes at medføre en mindre administrativ lettelse for det offentlige.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Momskontrollen af betalingsoplysninger vil sikre en mere ligelig konkurrence.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslagets del vedrørende momskontrol af betalingsoplysninger kan medføre mindre administrative konsekvenser for udbydere af betalingstjenester.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen nævneværdige

Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Momsgodtgørelsesordningen har baggrund i artikel 151, stk. 1, litra a og b, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som er implementeret i den danske momslovs § 45, stk. 2, og udmøntet i bekendtgørelse nr. 812 af 28. juni 2010 om momsgodtgørelse for ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale. Forslaget vedrørende motoransvarsforsikringsafgiftsloven og lystfartøjsforsikringsafgiftsloven skal ses i sammenhæng med EU-Domstolens dom i C-678/11 EU-Kommissionen mod Kongeriget Spanien og Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger (EU's inddrivelsesdirektiv). Det følger af direktivet, at Danmark kan få bistand fra andre EU-lande til at inddrive skatter og afgifter af enhver art, herunder de omhandlede afgifter. Dermed vil en skat eller en afgift kunne inddrives hos virksomheden, hvis denne er etableret i et EU-land. Reglerne i medfør af den nordiske bistandsaftale sidestilles med de gældende regler i EU's inddrivelsesdirektiv. Lovene tilpasses således, at der ikke længere stilles krav om registrering ved en herboende fiskal repræsentant, hvis forsikringsvirksomheden er etableret i et EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU. Dermed sikres det, at loven bringes i overensstemmelse med EU-retten. Notehenvisningerne til direktiverne indsættes for at iagttage formkrav til korrekt implementering af direktiver i dansk ret. Der er ikke tale om en materiel ændring.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der er tale om indsættelse af en notehenvisning.

Fra den 1. januar 2014 fik Mayotte status som region i den yderste periferi i stedet for at have status som et af de oversøiske lande eller territorier. For at denne statusændring ikke fik utilsigtede momsmæssige konsekvenser, blev det fastsat med vedtagelse af direktiv 2013/61/EU, at EU's momsområde ikke gælder for Mayotte.

EU-Kommissionens Generalsekretariat fremsendte imidlertid ved brev af 27. marts 2015 EU-Kommissionens åbningsskrivelse vedrørende manglende gennemførelse af direktiv 2013/61/EU. Det anføres i åbningsskrivelsen, at EU-Kommissionen endnu ikke havde fået meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Da anvendelsesområdet for den danske momslov henviser til EU's momsområde, var det ikke nødvendigt at foretage materiel ændring af momsloven for at gennemføre direktivet. Det er imidlertid et formkrav, at der indsættes en henvisning til direktivet i loven. Ved en fejl var en sådan henvisning ikke blevet indsat. En sådan

notehenvisning til direktiv 2013/61/EU foreslås derfor indsat, således at formkravet iagttages.

Til nr. 2

Ordlyden i momslovens § 45, stk. 2, ændres, således at det i bestemmelsen klart fremgår, hvilken kreds der er berettiget til at modtage momsgodtgørelse. Der foretages ikke ændringer i forhold til den kreds, som modtager momsgodtgørelse i henhold til de gældende regler og administrativ praksis.

Det fremgår således af 1. pkt., at der ydes godtgørelse af afgift, som ambassader og personale, som er diplomatisk anmeldt, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Diplomatsk anmeldt personale udgøres af udsendt personale, som har diplomatisk rang, og udsendte medarbejdere blandt det administrative og tekniske personale.

Det fremgår endvidere af 2. pkt., at der ydes godtgørelse af afgift, som konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale samt det udsendte og konsulært anmeldte personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Konsulært anmeldt personale udgøres af udsendte konsulatsejersmænd og udsendte konsulatsfunktionærer. En konsulatsejersmand er enhver person, inklusive konsulatchefen, som i den pågældende egenskab er betroet varetagelse af konsulære opgaver. Konsulatsfunktionærer er personer, der er beskæftiget med administrative eller tekniske opgaver ved en konsulær repræsentation.

Efter 3. pkt. ydes der godtgørelse af afgift, som herværende internationale organisationer og tilknyttet personale, som i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som godtgørelsesberettiget, eller som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Ved værtsaftaler forstås aftaler om hjemsted, som Danmark har indgået med internationale organisationer med henblik på at fastlægge rammerne for organisationens tilstedeværelse og virksomhed i Danmark.

Bemyndigelsen i momslovens § 45, stk. 2, 3. pkt., hvorefter skatteministeren efter forhandling med udenrigsministeren og forsvarsministeren kan fastsætte regler for, hvilke varer og ydelser, der kan ydes godtgørelse for, ophæves, idet bestemmelsen, om hvad der ikke gives godtgørelse for, flyttes fra bekendtgørelsen til loven, jf. bemærkningerne til nr. 3 (nyt stk. 3). Beslutningen om hvilke varer og ydelser, der skal ydes godtgørelse for, skal herefter ske ved lov.

Bemyndigelsen i momslovens § 45, stk. 2, 4. pkt., hvorefter skatteministeren kan fastsætte en fritagelsesordning for punktafgiftspligtige varer samt for teleydelser, foreslås ophævet. Bemyndigelsen er i dag udmøntet ved momsbekendtgørelsen § 44, som fastsætter, at fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale her i landet kan indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder afgiftsfrit i samme omfang, som disse varer kan købes punktafgiftsfrit. Bestemmelsen i bekendtgørelsen foreslås ophævet. En tilsvarende bestemmelse foreslås i stedet indsat i momsloven, jf. bemærkningerne til nr. 3 (nyt stk. 4).

Til nr. 3

Hvad der foreslås reguleret ved momslovens § 45, stk. 3-10, fastsættes i dag ved bekendtgørelse. Som konsekvens af, at bestemmelserne om momsgodtgørelse for ambassader m.v. indsættes i momsloven, ophæves bekendtgørelse nr. 812 af 28. juni 2010 om momsgodtgørelse for ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale i sin helhed, og i momsbekendtgørelsen ophæves § 44 om fremmede staters herværende ambassader m.v.

I momslovens § 45 foreslås indsat et nyt stk. 3, hvoraf det fremgår, at der i henhold til momslovens § 45, stk. 2, ikke ydes godtgørelse af moms ved køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, brugt løsøre, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskab af klubber og foreninger, medicin,

ammunition og våben.

I momslovens § 45 foreslås indsat et nyt stk. 4, hvorefter fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale her i landet kan indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder afgiftsfrit i samme omfang, som disse varer kan købes punktafgiftsfrit

I momslovens § 45 foreslås indsat et nyt stk. 5, som lovfæster, at Udenrigsministeriet administrerer momsgodtgørelsesordningen for ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale, internationale organisationer samt tilknyttet personale.

I momslovens § 45 foreslås indsat et nyt stk. 6, som lovfæster, at Forsvarsministeriet administrerer godtgørelsesordningen for NATO, herunder tilknyttede organisationer samt til deltagere i Partnerskab for Fred (P-f-P) og NATO's personale, som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande.

I momslovens § 45 foreslås indsat et nyt stk. 7, som lovfæster, at SKAT administrerer godtgørelsesordningen for fremmede staters honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste.

Udenrigsministeriet, Forsvarsministeriet og SKAT har gennem mange år administreret ordningen. Denne del af lovforslaget medfører derfor ingen praksisændring eller ændringer i administrationen af ordningen.

Det foreslås samtidig, at henholdsvis udenrigsministeren og forsvarsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan de ønsker at modtage anmodninger om momsgodtgørelse, f.eks. om dette skal ske digitalt. Skatteministeren kan tilsvarende, jf. momslovens § 45, stk. 5 (som bliver til momslovens § 45, stk. 11), fastsætte nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af ansøgning om godtgørelse af moms.

Fastsætter udenrigsministeren eller forsvarsministeren nærmere regler om digital indberetning foreslås det, at der endvidere kan fastsættes regler om, at dokumenter uden underskrift eller maskinelt gengivet underskrift eller tilsvarende kan sidestilles med dokumenter med personlig underskrift, hvilket vil være nødvendigt, hvis en digital løsning indføres.

I momslovens § 45 foreslås indsat et nyt stk. 8, som fastsætter beløbsgrænsen for, hvornår der kan opnås momsgodtgørelse. Denne beløbsgrænse er pt. fastsat ved bekendtgørelsen, der foreslås ophævet. Beløbsgrænsen foreslås fremover indekseret efter forbrugerprisindekset, jf. personskattelovens § 20, således at den følger med prisudviklingen.

Det foreslås, at beløbsgrænsen for, hvornår der kan opnås momsgodtgørelse, sættes for det samlede afgiftsbelagte køb til 1.500 kr. inkl. moms (1.432 kr. inkl. moms angivet som 2010-niveau) for henholdsvis ambassader, konsulater med udsendt og konsulært anmeldt personale, internationale organisationer og tilknyttet personale, herunder NATO og personale, som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, samt for honorære konsuler, når købet anvendes fuldt ud i den konsulære tjeneste. Baggrunden for ensretningen af beløbsgrænserne og nedenstående justeringer er administrative hensyn, som skal gøre det enklere at administrere godtgørelsesordningen. Beløbsgrænsen foreslås reguleret efter personskattelovens § 20 og angives i 2010-niveau til 1.432 kr. inkl. moms.

Samtidig foreslås, at det i stk. 8 fastsættes, at det køb, der kvalificerer til momsgodtgørelse, skal fremgå af én regning/faktura betalt i én transaktion. Det fastsættes endvidere, at anmodningen skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller den internationale organisation, eller af en som er bemyndiget af denne til at underskrive anmodninger om momsgodtgørelse. En bemyndiget person kan f.eks. være chefens stedfortræder eller en anden overordnet ved repræsentationen eller den internationale organisation, f.eks.

administrationschefen. Dette er en videreførelse af nuværende praksis.

I momslovens § 45, stk. 8, foreslås det endvidere fastsat, at anmodning om momsmodtgørelse opgøres pr. kvartal og indgives senest den 20. i måneden efter det pågældende kvartals udløb. Både Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan dog vælge at behandle en anmodning om momsmodtgørelse efter fristens udløb, hvis individuelle forhold taler herfor. Denne mulighed er bl.a. tænkt i situationer, hvor en medarbejder er udsendt på mission i f.eks. forsvarsregi, hvor det pga. f.eks. forholdene og infrastrukturen i landet, hvor udsendelsen finder sted, først er praktisk muligt at indsende anmodningen om modtgørelse efter fristens udløb. De almindelige frister efter skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32, som omhandler fastsættelse af afgiftstilsvær og modtgørelse af afgift, finder tilsvarende anvendelse.

I momslovens § 45 foreslås indsat et nyt stk. 9, hvorefter det bestemmes, at beløbsgrænsen i stk. 8 ikke gælder for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloakydninger. Tilsvarende bestemmelse findes i den gældende bekendtgørelse, der ophæves.

I momsloven § 45 indsættes nyt stk. 10, hvorefter det foreslås, at beløbsgrænsen efter forslaget stk. 8 reguleres efter personskattelovens § 20.

Til nr. 4

Det foreslås, at SKAT, med Skatterådets forudgående tilladelse, kan anmode udbydere af betalingstjenester, om oplysninger vedrørende betalinger, der er sket mellem forbrugere og identificerede virksomheder.

Betalingstjenester skal forstås på samme måde som i bilag 1 til lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. § 1 i samme lov. En betalingstjeneste kan f.eks. være bankoverførsler, mobile betalinger eller betalinger via internettet.

De oplysningspligtige er enhver virksomhed, der er udbyder af betalingstjenester i henhold til betalingstjenestelovens § 2 (lovbekendtgørelse nr. 613 af 24. april 2015). Virksomheder, som udbyder betalingstjenester, skal have tilladelse fra Finanstilsynet. Det kan f.eks. være pengeinstitutter, såsom banker og sparekasser samt betalingsinstitutter. Betalingsinstitutter er defineret i betalingstjenestelovens § 6, stk. 1, nr. 1, som en juridisk person, der er meddelt tilladelse til at udbyde og gennemføre betalingstjenester her i landet, i et andet land inden for EU eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Nets og Dibs er eksempelvis betalingsinstitutter.

Det er ikke en forudsætning for udlevering af de relevante oplysninger til SKAT, at udbyderen af betalingstjenesten ejer oplysningerne. Det afgørende er, at udbyderen af betalingstjenesten er i besiddelse af oplysningerne. Betalingsinstitutter kan således ikke afvise at udlevere oplysninger til SKAT med henvisning til, at det eksempelvis er pengeinstitutterne, som ejer oplysningerne.

Oplysningerne skal være af væsentlig betydning for momskontrollen. Heri ligger, at indgrebet skal være proportionelt, hvilket dels betyder, at det skal stå i rimeligt forhold til formålet om at sikre en korrekt momsbetaling, dels at mindre indgribende foranstaltninger, hvorefter samme formål ville kunne opnås, ikke er tilstrækkelige. Såfremt SKAT har mulighed for at indhente de samme oplysninger gennem andre kontrolforanstaltninger, der er hjemlet i momsloven, må disse som udgangspunkt anses for mindre indgribende foranstaltninger. I vurderingen af omfanget og formen af de oplysninger, som SKAT anmoder om, skal hensynet til det skønnede ressourceforbrug hos den oplysningspligtige til opfyldelse af anmodningen inddrages.

SKAT skal i sin henvendelse til Skatterådet beskrive projektets formål, hvem den eller de oplysningspligtige er, samt begrunde anmodningen om oplysninger. Af begrundelsen skal det fremgå, hvorfor indgrebet er væsentligt, herunder nødvendigheden og forholdsmæssigheden af indgrebet.

Det foreslås, at de oplysninger, som SKAT kan anmode om, kun kan anvendes til kontrol af varer, der sælges i fjernsalg, samt elektronisk leverede ydelser til forbrugere. Fjernsalg er defineret i momslovens § 14, nr. 2. Der er tale om salg af varer fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret efter momslovens §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a. Momslovens § 21 c, stk. 3, indeholder følgende eksempler på elektronisk leverede ydelser: Levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware, levering og ajourføring af software, levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser samt levering af musik, film og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder.

De relevante oplysninger for kontrollen er det samlede beløb, som en virksomhed har modtaget fra f.eks. danske forbrugere. Forbrugers identitet samt betalingsmetoden er irrelevant i denne sammenhæng. I overensstemmelse med persondatalovens almindelige bestemmelser, må der kun overføres oplysninger til SKAT, som er nødvendige for kontrollen. De oplysninger, som betalingsudbydere oversender til SKAT, skal derfor, for så vidt angår forbrugeren, være anonymiseret for personhenførbare oplysninger.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 75, stk. 7, der vedrører SKATs mulighed for at give den oplysningspligtige påbud om at efterleve reglerne for meddelelse af oplysninger, ligeledes kommer til at omfatte den foreslåede § 75, stk. 5. Et påbud herom kan gennemtvinges ved hjælp af daglige bøder på mindst 1.000 kr., jf. lovens § 77.

Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og an vise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som den oplysningspligtige skal gennemføre for at overholde reglerne. SKAT skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis den oplysningspligtige ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan SKAT pålægge den oplysningspligtige daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

Til nr. 6 og 7

De foreslåede ændringer er konsekvensændringer som følge af indsættelsen af et nyt stykke i § 75, jf. lovforslagets § 1, nr. 4.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at der i titlen til lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. tilføjes en populærtitel i parentes, således at det fulde lovnavn fremover vil være ”lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. (motoransvarsforsikringsafgiftsloven)”.

Til nr. 2

Det foreslås, at den hidtidige sprogbrug ”afgiften svares” generelt erstattes med det mere nutidige udtryk ”afgiften betales”.

Til nr. 3

Det foreslås, at § 2 nyaffattes, og at bestemmelsen opdeles på fire stykker, herunder to nye stykker.

Det foreslås, at der fortages en generel sproglig opdatering af de hidtidige henvisninger til ”forsikringsselskaber” eller ”selskaber”, således at termonologien ikke er begrænset til virksomheder drevet i selskabsform, men svarer til den anvendte terminologi i lov om afgift af skadesforsikringer. Udøvelse af forsikringsvirksomhed i Danmark, jf. lov om finansiel virksomhed, skal dog drives i aktieselskabsform.

Det foreslås, at definitionen i § 2, stk. 1, 3. pkt., opdateres tilsvarende, således at definitionen omhandler ”forsikringsvirksomheder”.

I det nyaffattede stk. 2 foreslås det, at kravet om en herboende fiskal repræsentant opretholdes for de afgiftspligtige selskaber, der er etableret i et land uden for EU, som ikke er omfattet af den nordiske bistandsaftale, eller i et EØS-land, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU. Det vil sige, at der i sådanne tilfælde skal ske registrering ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet.

Det foreslås endvidere i det nye stk. 3, at forsikringsvirksomheder fra andre EU-lande, fra et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller fra et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, ikke længere er pålagt at udpege en herboende fiskal repræsentant. Forslaget sikrer dog, at hvis forsikringsvirksomheden ønsker at udpege og få registreret en sådan repræsentant, er der fortsat mulighed for dette. Disse forsikringsvirksomheder kan således frivilligt lade sig registrere hos SKAT ved en herboende fiskal repræsentant, men uden at der stilles krav herom. Muligheden for frivilligt at kunne lade sig registrere ved en herboende fiskal repræsentant kan være en administrativ fordel for visse virksomheder.

Forskellene i regelsættet skal ses i sammenhæng med, at det følger af EU’s inddrivelsesdirektiv, at Danmark kan få bistand fra andre EU-lande til at inddrive skatter og afgifter, herunder den omhandlende afgift. Dermed vil en skat eller en afgift kunne inddrives hos virksomheden, hvis denne er etableret i et EU-land. Reglerne i medfør af den nordiske bistandsaftale sidestilles med de gældende regler i EU’s inddrivelsesdirektiv.

Det foreslås, at definitionen af forsikringsvirksomheder i § 2, stk. 1, 3. pkt., suppleres af en definition på ”repræsentanterne”, som der refereres til flere steder i loven. Repræsentanterne, jf. stk. 2 og 3, er en person, der er bosiddende her i landet, eller en virksomhed, der er etableret her i landet, som de afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., lader sig registrere ved.

Det foreslås, at det hidtidige krav om, at selskaberne har pligt til at lade sig registrere hos SKAT, opretholdes i det nye stk. 4. Dog foreslås det, at henvisningen til selskaber erstattes af forsikringsvirksomheder, og tillige udvides til forsikringsvirksomheder etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, i det omfang de ikke er omfattet af kravet om at lade sig repræsentere af en herboende fiskal repræsentant, jf. stk. 2, og i det omfang de ikke frivilligt lader sig repræsentere af en herboende fiskal repræsentant, jf. stk. 3. Kravet om anmeldelsespligt for repræsentanterne opretholdes på tilsvarende vis. Det vil sige, at hvis forsikringsvirksomhederne skal lade sig repræsentere, jf. stk. 2, eller vælger at lade sig repræsentere, jf. stk. 3, skal repræsentanterne anmelde sig til registrering hos SKAT.

Til nr. 4-10

Ændringerne er konsekvensændringer, som følge af den generelle sproglige opdatering, således det bredere begreb ”forsikringsvirksomheder” konsekvent anvendes igennem hele loven.

Til nr. 11

Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at anmeldelsespligten for forsikringsvirksomhederne og repræsentanterne er præciseret og flyttet til et nyt stykke, nemlig stk. 4.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der i titlen til lov om afgift af lystfartøjsforsikringer tilføjes en populærtitel i parentes, således at

det fulde lovnavn fremover vil være ”lov om afgift af lystfartøjsforsikringer (lystfartøjsforsikringsafgiftsloven)”.

Til nr. 2

Det foreslås, at den hidtidige sprogbrug ”afgiften svares” generelt erstattes med det mere nutidige udtryk ”afgiften betales”.

Til nr. 3

Det foreslås, at § 3 nyaffattes, og at bestemmelsen opdeles på fem stykker, herunder to nye stykker.

Det foreslås, at der foretages en generel sproglig opdatering af de hidtidige henvisninger til ”forsikringsselskaber” eller ”selskaber”, således at termonologien ikke er begrænset til virksomheder drevet i selskabsform, men svarer til den anvendte terminologi i lov om afgift af skadesforsikringer. Udøvelse af forsikringsvirksomhed i Danmark, jf. lov om finansiel virksomhed, skal dog drives i aktieselskabsform.

Det foreslås, at definitionen i § 3, stk. 1, 3. pkt., opdateres tilsvarende, således at definitionen omhandler ”forsikringsvirksomheder”.

I det nyaffattede stk. 2 foreslås det, at kravet om en herboende fiskal repræsentant opretholdes for de afgiftspligtige selskaber, der er etableret i et land uden for EU, som ikke er omfattet af den nordiske bistandsaftale, eller i et EØS-land, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU. Det vil sige, at der i sådanne tilfælde skal ske registrering ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet.

Det foreslås endvidere i det nye stk. 3, at forsikringsvirksomheder fra andre EU-lande, fra et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller fra et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, ikke længere er pålagt at udpege en herboende fiskal repræsentant. Forslaget sikrer dog, at hvis forsikringsvirksomheden ønsker at udpege og få registreret en sådan repræsentant, er der fortsat mulighed for dette. Disse forsikringsvirksomheder kan således frivilligt lade sig registrere hos SKAT ved en herboende fiskal repræsentant, men uden at der stilles krav herom. Muligheden for frivilligt at kunne lade sig registrere ved en herboende fiskal repræsentant kan være en administrativ fordel for visse virksomheder.

Forskellene i regelsættet skal ses i sammenhæng med, at det følger af EU’s inddrivelsesdirektiv, at Danmark kan få bistand fra andre EU-lande til at inddrive skatter og afgifter, herunder den omhandlede afgift. Dermed vil en skat eller en afgift kunne inddrives hos virksomheden, hvis denne er etableret i et EU-land. Reglerne i medfør af den nordiske bistandsaftale sidestilles med de gældende regler i EU’s inddrivelsesdirektiv.

Det foreslås, at definitionen af forsikringsvirksomheder i § 3, stk. 1, 3. pkt., suppleres af en definition på ”repræsentanterne”, som der refereres til flere steder i loven. Repræsentanterne, jf. stk. 2 og 3, er en person, der er bosiddende her i landet, eller en virksomhed, der er etableret her i landet, som de afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., lader sig registrere ved.

Det foreslås, at det hidtidige krav om, at selskaberne har pligt til at lade sig registrere hos SKAT, opretholdes i det nye stk. 4. Dog foreslås det, at henvisningen til selskaber erstattes af forsikringsvirksomheder, og tillige udvides til forsikringsvirksomheder etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, i det omfang de ikke er omfattet af kravet om at lade sig repræsentere af en herboende fiskal repræsentant, jf. stk. 2, og i det omfang de ikke frivilligt lader sig repræsentere af en herboende fiskal repræsentant, jf. stk. 3. Kravet om anmeldelsespligt for repræsentanterne opretholdes på tilsvarende vis. Det vil sige, at hvis forsikringsvirksomhederne skal lade sig repræsentere, jf. stk. 2, eller vælger at lade sig repræsentere, jf. stk. 3, skal repræsentanterne anmelde sig til registrering hos SKAT.

Det foreslås, at bemyndigelsen om, at skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der skal svares afgift af den, der uden for EØS forsikrer et her i landet hjemmehørende lystfartøj, opretholdes.

Til nr. 4-9

Ændringerne er konsekvensændringer, som følge af den generelle sproglige opdatering, således at det bredere begreb ”forsikringsvirksomheder” konsekvent anvendes igennem hele loven.

Til nr. 10

Ændringen er en konsekvensændring som følge af, at anmeldelsespligten for forsikringsvirksomhederne og repræsentanterne er præciseret og flyttet til et nyt stykke, nemlig stk. 4.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af § 15, stk. 1, i lov om registrering af køretøjer, at SKAT kan autorisere en virksomhed til at registrere i Køretøjsregisteret, herunder til at udlevere nummerplader og modtage nummerplader retur.

Af § 15, stk. 2, fremgår det herefter, at virksomheder kun kan autoriseres, hvis de opfylder følgende betingelser:

- 1) Virksomheden skal have fast forretningssted her i landet
- 2) Virksomheden skal erhvervsmæssigt handle med eller lease køretøjer af den type, der skal registreres, før de tages i brug
- 3) Virksomheden må ikke have gæld til staten
- 4) Virksomheden må ikke være under rekonstruktion, konkurs eller likvidation.

SKAT har fortolket reglerne således, at virksomheder, som reparerer, men ikke samtidig sælger, køretøjer, også kan autoriseres til at registrere i Køretøjsregisteret. Baggrunden herfor er, at det er vurderet hensigtsmæssigt, at disse reparatører på egen hånd har mulighed for at registrere såkaldte synsfri sammenkoblinger, dvs. en teknisk ændring af et køretøj, i form af montering af en trækkrog eller lignende.

Det foreslås, at § 15, stk. 2, nr. 2, udvides, så bestemmelsen fremover er i overensstemmelse med SKATs fortolkning i relation til at autorisere reparatører til at registrere i Køretøjsregisteret.

Til nr. 2

Det følger af § 15, stk. 8, i lov om registrering af køretøjer, at SKAT kan autorisere følgende myndigheder og virksomheder til at registrere i Køretøjsregisteret i det angivne omfang:

- 1) Politiet til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret.
- 2) Politiet, forsikringsselskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, til at afmelde køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.

Forsikringsselskaber kan således, jf. § 15, stk. 8, nr. 2, autoriseres til at afmelde køretøjer i Køretøjsregisteret. En afmelding af et totalskadet køretøj medfører samtidig, at forsikringsselskabet indsætter en såkaldt totalskadeblokering i Køretøjsregisteret, som medfører, at bilen ikke kan indregistreres på ny, uden at der betales ny registreringsafgift.

Det foreslås, at § 15, stk. 8, udvides, så forsikringsselskaber – ud over at kunne afmelde et køretøj i forbindelse med totalskade og indsætte en totalskadeblokering – ligeledes kan registrere en såkaldt skadeblokering. Hermed vil bestemmelsen indeholde hjemmel til den fortolkning, som SKAT hidtil har anlagt.

En skadeblokering indsættes i de tilfælde, hvor et køretøj bliver skadet, men ikke i et sådant omfang, at det anses for totalskadet, og hvor køretøjet dermed kan repareres eller genopbygges uden fornyet betaling af registreringsafgift. Registreringsattesten for det pågældende køretøj afleveres i forbindelse med skadeblokeringen til forsikringsselskabet, jf. § 22, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 879 af 1. juli 2013 om registreringsafgift. Processen sikrer, at køretøjet ikke ejerskiftes i den periode, hvor det repareres eller genopbygges. Når forsikringsselskabet har kontrolleret den foretagne reparation eller genopbygning, fjernes skadeblokeringen fra Køretøjsregisteret, og registreringsattesten udleveres igen.

Til nr. 3

I henhold til § 17, stk. 1, i lov om registrering af køretøjer har enhver adgang til oplysninger om et køretøjs tekniske forhold, synsforhold og forsikringsforhold. Dette er begrundet i, at det er i samfundets interesse, at der er gennemsigtighed om de køretøjer, man møder på vejene eller selv bruger.

Der udleveres ikke oplysninger om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger eller om skattemæssige forhold, jf. bestemmelsens 3. pkt. Af bestemmelsens 4. pkt. fremgår det, at SKAT afgør, om en oplysning skal udleveres.

Det foreslås, at bestemmelsen præciseres, således at det fremover i 3. pkt. tydeliggøres, at SKATs hjemmel til at træffe afgørelse om, hvorvidt en oplysning skal udleveres, alene er gældende for så vidt angår bestemmelsens 1. og 2. pkt., dvs. oplysninger om et køretøjs tekniske forhold, synsforhold og forsikringsforhold.

Det foreslås, at det i 4. pkt. tydeliggøres, at der ikke udleveres oplysninger om et køretøjs skattemæssige forhold, samt at oplysninger om identiteten af et køretøjs nuværende eller forhenværende ejer eller bruger alene udleveres med hjemmel i henholdsvis § 17, stk. 2, dvs. efter reglerne om terminaladgang til Køretøjsregistret, og § 17, stk. 3, dvs. efter reglerne om udlevering af oplysninger til udenlandske myndigheder efter anmodning.

Der er således ikke tiltænkt ændringer i retstilstanden for så vidt angår § 17, stk. 1.

Til nr. 4

Skatteministeren er i § 17, stk. 2, i lov om registrering af køretøjer bemyndiget til at fastsætte regler om adgang til oplysninger, der er registreret i Køretøjsregisteret.

Af forarbejderne til § 17, jf. lovforslag nr. L 144 af 25. januar 2006, Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 4298, og L 24 af 8. oktober 2008, Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 593, må det udledes, at bestemmelsen åbner mulighed for, at skatteministeren kan fastsætte regler om, at forsikringsvirksomheder og autoriserede nummerpladeoperatører kan opnå terminaladgang til oplysninger om ejer- og brugerforhold i Køretøjsregisteret. Regler herfor er fastsat i §§ 104 og 105 i bekendtgørelse nr. 1315 af 9. december 2014 om registrering af køretøjer (registreringsbekendtgørelsen).

Til forsikringsselskaber og nummerpladeoperatører kan der gives terminaladgang til oplysninger om navn og adresse på nuværende eller forhenværende ejer og/eller bruger af køretøjet. Forsikringsvirksomheder har adgang til cpr-nummer i de tilfælde, hvor den registrerede har givet tilladelse hertil.

Ud over adgangen for nummerpladeoperatører og forsikringsvirksomheder modtager SKAT løbende henvendelser fra virksomheder og offentlige myndigheder, som ønsker at indgå en aftale om terminaladgang til oplysninger om ejer- og brugerforhold i Køretøjsregisteret. Der er fortrinsvis tale om henvendelser fra advokat- og inkassovirksomheder, parkeringsvirksomheder og kommuner.

Til kommuner og andre offentlige myndigheder gives terminaladgang til oplysninger om navn, adresse, cpr- eller cvr-nummer på nuværende eller forhenværende ejer og/eller bruger på baggrund af reglerne i forvaltningslovens

§ 28, stk. 2, og persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 6. Disse regler ændres ikke med forslaget.

Til private virksomheder gives terminaladgang til oplysninger om navn og adresse på nuværende ejer og/eller bruger af køretøjet på baggrund af reglerne i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7. Oplysningerne videregives ikke, hvis den registrerede har navnebeskyttelse.

Persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, finder alene anvendelse for så vidt angår udlevering af personoplysninger. På baggrund af SKATs fortolkning af reglerne i forbindelse med overtagelse af administration af Køretøjsregisteret fra Rigspolitiet i 2008, har SKAT endvidere givet terminaladgang til Køretøjsregisteret for så vidt angår selskabsoplysninger.

Det er SKATs vurdering, at der sker ca. 100.000 opslag i Køretøjsregisteret via private virksomheders terminaladgang hver måned.

Med forslaget skabes der hjemmel i § 17, stk. 2, i lov om registrering af køretøjer til SKATs indgåelse af aftaler om terminaladgang med private virksomheder vedrørende oplysninger om ejer- og brugerforhold. Hjemlen omfatter på lige vilkår udlevering af oplysninger om private og juridiske personer, og udgør således en fravigelse af SKATs særlige tavshedspligt, der som hovedregel medfører en ubetinget tavshedspligt over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold.

§ 17, stk. 2, skal således fremover rumme dels det nuværende retsgrundlag vedrørende terminaladgang til forsikringsselskaber og autoriserede nummerpladeoperatører og dels den praksis, som er afstedkommet af SKATs fortolkning i forhold til indgåelse af aftaler om terminaladgang med andre private virksomheder.

Aftaler om terminaladgang vil alene kunne indgås med en privat virksomhed, hvis det vurderes, at terminaladgang for hver virksomhedstype er velbegrundet, dvs. nødvendigt for, at den pågældende virksomhedstype kan udføre sit erhverv, og at hensynet til den registrerede ikke vejer tungere end dette behov. Vurderingen foretages således ud fra samme principper og retspraksis, som ligger til grund for persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7. Det understreges dog, at persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, ikke er direkte gældende i forhold til aftaler om terminaladgang, fordi virksomheder, som opnår terminaladgang, også vil have adgang til selskabsoplysninger.

Det er hensigten, at der ud fra ovenstående vurdering i bekendtgørelsesform skal fastsættes bestemmelser om, hvilke virksomhedstyper, der kan opnå terminaladgang til ejer- og brugeroplysninger i Køretøjsregisteret, samt hvilke oplysninger den enkelte virksomhedstype kan opnå adgang til.

Forsikringsselskaber og autoriserede nummerpladeoperatører er som nævnt de eneste typer af virksomheder, der efter de gældende regler i lov om registrering af køretøjer kan opnå adgang til oplysninger om ejer- og brugerforhold i Køretøjsregisteret. Denne adgang bibeholdes uændret. Dog vurderes det, at nummerpladeoperatører ikke længere har behov for adgang til historiske oplysninger om forhenværende ejere og brugere. Lovforslaget indskrænker derfor på dette punkt nummerpladeoperatørens terminaladgang.

Nedenfor redegøres der herefter for de virksomhedstyper, som i dag har terminaladgang, og hvor det vurderes, at der består et begrundet behov herfor. Disse virksomhedstyper vil på baggrund af nedenstående vurdering blive tilføjet i registreringsbekendtgørelsen som virksomhedstyper, der har mulighed for at indgå en aftale med SKAT om terminaladgang til oplysninger om ejer- og brugerforhold i Køretøjsregisteret. Det vil samtidig blive reguleret, hvilke typer af oplysninger de enkelte virksomhedstyper har adgang til, herunder om hvert enkelt opslag i Køretøjsregisteret for nogle virksomhedstypers vedkommende skal være betinget af, at den enkelte registrerede har givet samtykke hertil.

I det tilfælde, at der fremtidigt opstår et behov for, at andre virksomhedstyper får terminaladgang til de nævnte oplysninger, vil dette ud fra ovenstående vurdering kunne ske ved en ændring af bekendtgørelsen.

Parkeringsvirksomheder er den virksomhedstype, som anvender terminaladgang mest. Terminaladgangen anvendes, når parkeringsvirksomheden skal kæde nummerpladeoplysninger sammen med et navn og en adresse, hvortil en parkeringsafgift kan rettes. En løsning, som indebærer en manuel forespørgsel hos de relevante myndigheder, hver gang en parkeringsafgift skal sendes ud, vil udgøre en væsentlig merbelastning for både myndigheder og for virksomhederne selv, i forhold til løsningen med terminaladgang. I nogle tilfælde har parkeringsselskaber brug for adgang til historiske oplysninger, fordi køretøjet kan have skiftet ejer eller bruger umiddelbart efter der er pålagt køretøjet en parkeringsafgift. Adgang gives derfor til oplysninger om navn og adresse på både nuværende og tidligere ejere af køretøjet, men ikke til oplysninger om cpr- eller cvr-nummer.

I det tilfælde, hvor der er tale om en kommunal parkeringsordning, og denne ikke er udliciteret til en privat parkeringsvirksomhed, vil kommunen have terminaladgang på det retsgrundlag, som er gældende for kommunale myndigheder. Denne adgang berøres ikke af forslaget.

Advokat- og inkassovirksomheder anvender terminaladgangen, når de skal kontrollere, om en skyldner ejer køretøjer, hvori der kan gøres udlæg. Virksomhederne vil typisk have et jævnligt behov for at søge de pågældende oplysninger, og en løsning, som indebærer en manuel forespørgsel hos de relevante myndigheder, hver gang et behov for oplysninger opstår, vil udgøre en merbelastning for de berørte myndigheder og ikke mindst for virksomhederne selv i forhold til løsningen med terminaladgang. Adgang gives alene til oplysninger om navn og adresse på den nuværende ejer og/eller bruger.

Genbrugsstationer aflæser bilernes nummerplader, når de kører ind på en genbrugsplads. Terminaladgang til oplysninger om navn og adresse bruges på den måde til at udskille erhverv (som skal betale) fra private (som ikke skal betale). I det tilfælde, at der ikke kan ske elektronisk aflæsning af nummerplader og sammenkædning af ejeroplysninger, ville det alt andet lige medføre, at hvert enkelt køretøj ville skulle stoppes og registreres, inden der kunne gives adgang til genbrugspladsen. Endvidere skulle erhvervskøretøjer medbringe dokumentation for, at de havde tilladelse til at aflæse affald på den pågældende genbrugsplads. Dette ville dels være en administrativ byrde for de enkelte genbrugspladser, dels til gene for brugerne af genbrugspladsen. Af hensyn til kontrollen af, hvorvidt det enkelte erhvervskøretøj har tilladelse til at benytte genbrugspladsen, vurderes det fremadrettet hensigtsmæssigt, at der i disse tilfælde ligeledes er adgang til oplysninger om cvr-nummer. Dette er en udvidelse i forhold til gældende ret og SKATs nuværende praksis. Privates cpr-nummer udleveres ikke, ligesom der ikke er adgang til historiske oplysninger om forhenværende ejer og bruger af køretøjet.

Den renovationsopgave, som sker på en genbrugsplads, er i udgangspunktet af kommunal karakter, men kan dog være udskilt fra kommunen, enten i et kommunalt interessentselskab eller i et rent kommercielt aktieselskab. Aktiviteterne er nogenlunde de samme, uanset organiseringsform. Kommunale genbrugsstationer, hvor opgaven ikke er udskilt, vil således have terminaladgang på det retsgrundlag, som er gældende for kommunale myndigheder.

Redningstjenester anvender terminaladgang til at kæde nummerpladeoplysninger sammen med et navn og en adresse – eksempelvis i det tilfælde, hvor en forulykket bil skal fjernes. Redningstjenester varetager en vigtig samfundsopgave, og det vurderes derfor nødvendigt, at disse virksomheder på en hurtig og nem måde kan opnå informationer om, hvor en bil kan leveres tilbage til, eller hvem der skal underrettes, når en bil fjernes. Adgang gives alene til oplysninger om navn og adresse på den nuværende ejer og/eller bruger.

Finansieringsvirksomheder anvender terminaladgang til at kontrollere, at en låntager anvender det billån, som vedkommende har fået, i overensstemmelse med de bagvedliggende lånebetingelser. Med andre ord bruger

finansieringsvirksomheder terminaladgangen til at sikre, at billån rent faktisk anvendes til at købe en bil. SKAT skal i overensstemmelse med gældende praksis i aftaler om terminaladgang med finansieringsvirksomheder betinge sig, at der alene søges oplysninger om ejer- og brugerforhold i Køretøjsregisteret, når den enkelte låntager har givet samtykke hertil. Baggrunden herfor er, at långivers kontrol af en låntager er af så privatretlig karakter, at det kræver en konkret aftale mellem parterne herom. Adgang gives alene til oplysninger om navn og adresse på den nuværende ejer og/eller bruger.

Når der indgås en aftale med SKAT om terminaladgang, underskriver parterne en tilslutningsaftale. Tilslutningsaftalen regulerer blandt andet, i hvilket omfang terminaladgang må anvendes, regler for videregivelse, tavshedspligt, kontrol og konsekvenser for aftaleforholdet i tilfælde af misligholdelse. Efter forslaget vil tilslutningsaftalen blive begrænset til en periode på fem år, hvorefter virksomhedens behov for terminaladgang vil skulle revurderes ud fra ovenstående kriterier.

Hvert opslag i Køretøjsregisteret logges, og SKAT kan med rimelig grund, uden varsel, bringe virksomhedens adgang til Køretøjsregisteret til ophør, hvis der opstår mistanke om misbrug. Misbrug af terminaladgang kan endvidere udløse bødestraf, jf. § 20, stk. 2, i lov om registrering af køretøjer og § 117 i registreringsbekendtgørelsen.

Til nr. 5

Det foreslås i § 17, stk. 3, at der skabes hjemmel til, at SKAT kan videregive oplysninger om et køretøjs ejer og/eller bruger til udenlandske myndigheder efter anmodning.

Efter forslaget får SKAT adgang til efter en konkret vurdering at videregive oplysninger om et køretøjs nuværende og forhenværende ejer og/eller bruger fra Køretøjsregisteret til en udenlandsk myndighed, når det må antages, at oplysningen vil være nødvendig eller af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe, og når der foreligger en anmodning fra den pågældende myndighed. Hvis SKAT i særlige tilfælde kommer i tvivl, om det vil være berettiget at videregive bestemte oplysninger, eller kommer i tvivl om, hvilke af flere oplysninger den rekvirerende myndighed har brug for, må SKAT kontakte den rekvirerende myndighed for at få tilvejebragt et grundlag for at afgøre, om oplysningerne kan videregives.

Der kan efter forslaget alene videregives oplysninger om navn og adresse og alene til brug for behandlingen af en konkret sag.

Ved eventuel videregivelse af oplysninger til myndigheder uden for EU, skal persondatalovens bestemmelser om overførsel af oplysninger til tredjelande endvidere overholdes. Det følger af persondatalovens § 27, stk. 1, at der som udgangspunkt kun må overføres oplysninger til et tredjeland, hvis dette kan sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. En række tredjelande er af Kommissionen vurderet som sikre tredjelande, dvs. lande, der generelt enten via lovgivning eller via andre foranstaltninger sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau. Listen over sikre tredjelande er tilgængelig på Datatilsynets hjemmeside.

Til § 5

Til nr. 1

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteoven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparing (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v.) blev, jf. § 8, nr. 6, ligningslovens § 16 A, stk. 5, ophævet, hvorefter stk. 6 blev stk. 5.

Ved en fejl blev der ikke foretaget en konsekvensændring af arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 1, nr. 2, der indeholder en henvisning til ligningslovens § 16 A, stk. 6, således at henvisningen blev ændret til § 16 A, stk. 5.

Med forslaget rettes henvisningen i arbejdsmarkedsbidragslovens § 2, stk. 1, nr. 2, til ligningslovens § 16 A, stk. 5.

Til § 6

Til nr. 1

Ved lov nr. 516 af 6. juni 2007 om ændring af forsikringsaftaleloven og forskellige andre love (Begunstigelser i forsikringsordninger og ændringer som følge af arveloven m.v.) blev der, jf. § 6, nr. 2, i boafgiftslovens § 3, stk. 1, efter litra b indsat et nyt litra c. § 3, stk. 1, litra c-f, blev herefter § 3, stk. 1, litra d-g.

Ved en fejl blev der ikke foretaget en konsekvensændring af boafgiftslovens § 3, stk. 2, der indeholder en henvisning til § 3, stk. 1, litra f, således at henvisningen blev ændret til § 3, stk. 1, litra g.

Med forslaget rettes henvisningen i boafgiftslovens § 3, stk. 2, til stk. 1, litra g.

Til § 7

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring.

Det er i ligningslovens § 7, nr. 9, fastsat, at bl.a. ydelser efter § 28 a, stk. 4, i integrationsloven og andre ydelser efter integrationsloven, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter integrationslovens § 28 a, stk. 4, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved lov nr. 1364 af 28. december 2011 om ophævelse af starthjælpen, loft over kontanthjælpen, 500-kroners-nedsættelsen, 225-timers-reglen, introduktionsydelsen m.v. blev, jf. § 2, nr. 17, § 28 a i integrationsloven ophævet med virkning fra den 1. januar 2012.

Det foreslås på den baggrund at tilpasse reglerne i ligningslovens § 7, nr. 9.

Til nr. 2

Forslaget er en lovfæstelse af en praksis.

Det er i ligningslovens § 9, stk. 2, 2. pkt., fastsat, at udgifter, der er fradragsberettigede efter ligningslovens § 9, stk. 1, § 9 B, stk. 4, § 9 C og 9 D (befordringsfradrag), i forbindelse med udførelse af indtægtsgivende arbejde i udlandet ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere, i det omfang de nævnte udgifter overstiger den udenlandske lønindkomst, der skal medregnes i den danske indkomstopgørelse.

Begrænsningen i ligningslovens § 9, stk. 2, 2. pkt., omfatter i kraft af henvisningen til stk. 1 i praksis også rejseudgifter efter ligningslovens § 9 A. Det fremgår således af Den juridiske vejledning 2015-1, afsnit C.A.7.3.1, at fradrag efter ligningslovens § 9 A, sammen med andre fradrag, der vedrører indkomsterhvervelsen i udlandet, ikke kan overstige den udenlandske lønindkomst, der skal medregnes i den danske indkomstopgørelse, jf. ligningslovens § 9, stk. 2.

Det foreslås at tydeliggøre dette ved i ligningslovens § 9, stk. 2, 2. pkt., at indsætte en henvisning til ligningslovens § 9 A.

Til nr. 3

Der foreslås i ligningslovens § 9, stk. 2, 3. pkt., en regel om, at udgifter som nævnt i 2. pkt., der vedrører udførelse af arbejde, hvorfra indkomsten er objektivt skattefritaget, ikke kan fradrages ved opgørelsen af den

skattepligtige indkomst.

Ligningslovens § 9, stk. 2, 2. pkt., går ud på, at udgifter, der er fradragsberettigede efter ligningslovens § 9, stk. 1, § 9 B, stk. 4, § 9 C og § 9 D i forbindelse med udførelse af indtægtsgivende arbejde i udlandet ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, i det omfang de nævnte udgifter overstiger den udenlandske lønindkomst, der skal medregnes i den danske indkomstopgørelse.

Henvisningen i den foreslåede regel til de udgifter, der er nævnt i 2. pkt., har til formål at afgrænse de udgiftstyper, der efter forslaget ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forslaget omfatter udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde, der er omfattet af ligningslovens § 9, stk. 1. Det gælder eksempelvis udgifter til flytning, kurser, studierejser og faglitteratur, arbejdstøj samt arbejdsværelse, kontorhold, telefon og computer, når den pågældende udgift vedrører udførelsen af arbejde, hvorfra indkomsten er objektivt skattefritaget. Det gælder også rejseudgifter (kost, logi og småformøndenheder) omfattet af ligningslovens § 9 A. Efter ligningslovens § 9 A, stk. 7, kan lønmodtagere ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst vælge at fratrække rejseudgifter som nævnt i ligningslovens § 9 A, stk. 1, enten med standardsatserne i ligningslovens § 9 A, stk. 2 og 3, eller med de faktiske udgifter. En lønmodtager er på rejse, når lønmodtageren på grund af afstanden mellem sin bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl (selvvalgt rejse). Der er endvidere tale om en rejse, når arbejdsgiveren midlertidigt udsender lønmodtageren til et andet arbejdssted end lønmodtagerens sædvanlige arbejdsplads, og dette medfører, at lønmodtageren ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl (tjenesterejse).

Forslaget omfatter endvidere udgifter til befordring efter ligningslovens § 9 B, stk. 4, (erhvervsmæssig befordring) og udgifter til befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads efter ligningslovens §§ 9 C og 9 D.

Frdraget for udgifter til befordring mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads er som udgangspunkt uafhængigt af, hvilket befordringsmiddel der anvendes, og dermed de faktiske udgifter, som befordringen indebærer. Frdraget opgøres med et beløb, der som udgangspunkt beregnes på grundlag af den normale transportvej mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads ved bilkørsel. Der er ikke frdrag for de første 24 km af transporten. Frdraget for daglig transport mellem 25-120 km udgør 2,05 kr. pr. km og for transport over 120 km 1,03 kr. pr. km (2015-niveau).

Afskaffelsen af fradragsretten for de nævnte udgifter har betydning for personer med indkomst, der er objektivt skattefritaget. Det gælder bl.a. ansatte i EU, EU-Kommissionens medlemmer samt dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter ved EU-domstolen, jf. artikel 12 i protokol om EU's privilegier og immuniteter. Det gælder freelancetolke ved EU-parlamentet, EU-Kommissionen og EU-Domstolen. Det gælder endvidere konferencetolke og hjælpeansatte konferencetolke, der er ansat af EU-Kommissionen, jf. artikel 13 i protokol om EU's privilegier og immuniteter. Forslaget omfatter også ansatte i internationale organisationer såsom FN, FN's særorganisationer, NATO, OECD, Verdensbanken, Europarådet m.fl. SKATs Juridiske Vejledning indeholder i afsnit C.F.7.2.2 en oversigt over organisationer, hvor lønnen er objektivt skattefri for den ansatte.

Forslaget omfatter derimod ikke frdrag for udgifter, der vedrører erhvervselvindsen af indkomst, der skattelempe efter eksemptionsmetoden. Det skyldes, at disse udgifter henføres til og dermed fragår i den udenlandske indkomst, inden der beregnes lempelse.

Til nr. 4 og 5

Ved lov nr. 651 af 12. juni 2013 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på

det sociale område og lov om forpligtende kommunale samarbejder (Konsekvensændringer som følge af lov om socialtilsyn m.v.) blev der gennemført en række konsekvensændringer af lov om social service (serviceloven) som følge af indførelse af lov om socialtilsyn. Blandt andet blev servicelovens §§ 142, 143 og 145 ophævet, jf. § 1, nr. 23. Indholdet af den ophævede § 142 i serviceloven blev i det store og hele videreført i en ny § 66 a i serviceloven. De indholdsmæssige ændringer i den nye § 66 a i serviceloven i forhold til den ophævede § 142 i serviceloven er uden skattemæssig betydning.

Ved en fejl blev en henvisning i ligningslovens § 9, stk. 6, 1. pkt., til § 142, stk. 1 og 2, i lov om social service ikke ændret til § 66 a, stk. 1 og 2, i lov om social service. Heller ikke en henvisning i ligningslovens § 9, stk. 6, 2. pkt., til § 142, stk. 8, i lov om social service, blev ændret til § 66 a, stk. 7, i lov om sociale service. Henvisningen i ligningslovens § 9, stk. 6, 2. pkt., til § 142, stk. 8, i lov om social service er ved en tidligere fejl ikke rettet til § 142, stk. 10, i lov om social service i forbindelse med lov nr. 628 af 11. juni 2010 om ændring af lov social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forældreansvarsloven (Barnets Reform).

Med forslaget rettes henvisningen i ligningslovens § 9, stk. 6, 1. pkt., til § 66 a, stk. 1 og 2, i lov om social service, og henvisningen i ligningslovens § 9, stk. 6, 2. pkt., rettes til § 66 a, stk. 7.

Til nr. 6

Ved lov nr. 1386 af 21. december 2009 om ændring af lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love (Brændstofforbrugsafgift af nye varebiler, ændret registreringsafgift af taxaer og harmonisering af satsreguleringsbestemmelser) blev, jf. § 3, nr. 2, den dagældende § 2 i vægtafgiftsloven ophævet, og i stedet blev der indsat nye §§ 2, 2 a og 2 c. Bestemmelsen i vægtafgiftslovens § 2 a er en videreførelse af tidligere bestemmelser i vægtafgiftslovens § 2, stk. 2-4.

Ved en fejl blev der ikke ved lov nr. 1386 af 21. december 2009 foretaget en ændring af henvisningen i ligningslovens § 16, stk. 4, fra vægtafgiftslovens § 2 til vægtafgiftslovens § 2 a.

Med forslaget rettes henvisningen i ligningslovens § 16, stk. 4, 13. pkt., til vægtafgiftslovens § 2 a.

Til § 8

Til nr. 1

Det er i pensionsafkastningsbeskatningslovens § 8, stk. 4, 6. pkt., fastsat, at i det omfang de ufordelte midler ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget ved indkomstårs udgang er ændret, bl.a. som følge af betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, eller § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, ses der bort fra ændringen ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Ved § 6, nr. 1, i lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (opkrævning via én skattekonto) er der indsat et nyt stk. 2 i pensionsbeskatningslovens § 38, hvorefter stk. 6 bliver til stk. 7. § 6, nr. 1, i nævnte lov trådte i kraft den 1. august 2013, jf. bekendtgørelse nr. 577 af 30. maj 2013.

Med forslaget rettes henvisningen i pensionsafkastningsbeskatningslovens § 8, stk. 4, 6. pkt., fra pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, til pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 7.

Til § 9

Til nr. 1

Det er i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, 1. pkt., fastsat, at når afgiftspligt indtræder som følge af en

udbetaling, påhviler pligten den eller dem, der er berettiget til udbetalingen, jf. dog stk. 6.

Ved § 6, nr. 1, i lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto) er der indsat et nyt stk. 2 i pensionsbeskatningslovens § 38, hvorefter stk. 6 bliver til stk. 7. § 6, nr. 1, i nævnte lov trådte i kraft den 1. august 2013, jf. bekendtgørelse nr. 577 af 30. maj 2013.

Med forslaget rettes henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, 1. pkt., som følge af, at ændringen af pensionsbeskatningslovens § 38 er trådt i kraft, fra stk. 6 til stk. 7.

Til nr. 2

Det er i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, 4. pkt., fastsat, at stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

Ved § 6, nr. 1, i lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto) er der indsat en ny bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, om, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på indbetaling af afgift som nævnt i § 38, stk. 1, i pensionsbeskatningsloven. § 6, nr. 1, i nævnte lov trådte i kraft den 1. august 2013, jf. bekendtgørelse nr. 577 af 30. maj 2013.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, 4. pkt., i overensstemmelse med § 6, nr. 1, i lov nr. 513 af 7. juni 2006, at fastsætte en regel om, at den nye bestemmelse i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, skal finde tilsvarende anvendelse, således at stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse.

Til nr. 3 og 4

Ved § 6, nr. 3 og 4, i lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto) er henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 49 A, stk. 8, og § 49 B, stk. 8, til pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 5 og 6, ændret til pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6 og 7. Ved § 101, nr. 1, i lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige) blev pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 5, ophævet, hvorefter stk. 6 blev stk. 5. Og ved samme lov udgik i konsekvens heraf henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 49 A, stk. 8, og § 49 B, stk. 8, til pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6.

Ved § 6, nr. 1, i lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto) er der indsat et nyt stk. 2 i pensionsbeskatningslovens § 38, hvorefter stk. 6 bliver til stk. 7.

Henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 49 A, stk. 8, og § 49 B, stk. 8, skal således rettelig kun være til pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6. Med forslaget rettes henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 49 A, stk. 8, og § 49 B, stk. 8, til pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6.

Til § 10

Til nr. 1 og 2

Ved lov nr. 433 af 16. maj 2012 om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, personskatteloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om boligopsparing (Enklere beskatning af udlodninger fra investeringsforeninger og udvidet adgang til udnyttelse af tab ved fraflytterbeskatning m.v.) blev, jf. § 9, nr. 2 og 3, og de dagældende bestemmelser i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9 og 18, ophævet. Nr. 16 blev herefter det sidste nummer i personskattelovens § 4, stk. 1.

Ved en fejl blev der ikke foretaget de afledte redaktionelle ændringer i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 15 og

16, som følge af de ophævede bestemmelser i personskattelovens § 4, stk. 1, hvorefter nr. 16 blev det sidste nummer.

Med forslaget foretages de redaktionelle ændringer i personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 15 og 16.

Til § 11

Til nr. 1

Der er tale om indsættelse af en notehenvisning i lov om energiafgift og mineralolieprodukter m.v.

Fra den 1. januar 2014 fik Mayotte status som region i den yderste periferi i stedet for at have status som et af de oversøiske lande eller territorier. For at denne statusændring ikke fik utilsigtede afgiftsmæssige konsekvenser, blev det fastsat med vedtagelse af direktiv 2013/61/EU, at EU's afgiftsområde ikke gælder for Mayotte.

EU-Kommissionens Generalsekretariat fremsendte imidlertid ved brev af 27. marts 2015 EU-Kommissionens åbningsskrivelse vedrørende manglende gennemførelse af direktiv 2013/61/EU. Det anføres i åbningsskrivelsen, at EU-Kommissionen endnu ikke havde fået meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Da anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove henviser til EU's afgiftsområde, var det ikke nødvendigt at foretage materiel ændring af lovgivningen for at gennemføre direktivet. Det er imidlertid et formkrav, at der indsættes en henvisning til direktivet i loven. Ved en fejl var en sådan henvisning ikke blevet indsat. En sådan notehenvisning til direktiv 2013/61/EU foreslås derfor indsat, således at formkravet iagttages.

Til § 12

Til nr. 1

Der er tale om indsættelse af en notehenvisning i spiritusafgiftsloven.

Fra den 1. januar 2014 fik Mayotte status som region i den yderste periferi i stedet for at have status som et af de oversøiske lande eller territorier. For at denne statusændring ikke fik utilsigtede afgiftsmæssige konsekvenser, blev det fastsat med vedtagelse af direktiv 2013/61/EU, at EU's afgiftsområde ikke gælder for Mayotte.

EU-Kommissionens Generalsekretariat fremsendte imidlertid ved brev af 27. marts 2015 EU-Kommissionens åbningsskrivelse vedrørende manglende gennemførelse af direktiv 2013/61/EU. Det anføres i åbningsskrivelsen, at EU-Kommissionen endnu ikke havde fået meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Da anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove henviser til EU's afgiftsområde, var det ikke nødvendigt at foretage materiel ændring af lovgivningen for at gennemføre direktivet. Det er imidlertid et formkrav, at der indsættes en henvisning til direktivet i loven. Ved en fejl var en sådan henvisning ikke blevet indsat. En sådan notehenvisning til direktiv 2013/61/EU foreslås derfor indsat, således at formkravet iagttages.

Til § 13

Til nr. 1

Der er tale om indsættelse af en notehenvisning i tobaksafgiftsloven.

Fra den 1. januar 2014 fik Mayotte status som region i den yderste periferi i stedet for at have status som et af de oversøiske lande eller territorier. For at denne statusændring ikke fik utilsigtede afgiftsmæssige konsekvenser, blev det fastsat med vedtagelse af direktiv 2013/61/EU, at EU's afgiftsområde ikke gælder for Mayotte.

EU-Kommissionens Generalsekretariat fremsendte imidlertid ved brev af 27. marts 2015 EU-Kommissionens åbningsskrivelse vedrørende manglende gennemførelse af direktiv 2013/61/EU. Det anføres i åbningsskrivelsen, at EU-Kommissionen endnu ikke havde fået meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Da anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove henviser til EU's afgiftsområde, var det ikke nødvendigt at foretage materiel ændring af lovgivningen for at gennemføre direktivet. Det er imidlertid et formkrav, at der indsættes en henvisning til direktivet i loven. Ved en fejl var en sådan henvisning ikke blevet indsat. En sådan notehenvisning til direktiv 2013/61/EU foreslås derfor indsat, således at formkravet iagttages.

Til § 14

Til nr. 1

Der er tale om en indsættelse af en notehenvisning i vejbenyttelsesafgiftsloven.

Vejbenyttelsesafgiftsloven fastsætter de nærmere regler for registrering, betaling mv. af vejbenyttelsesafgift. Afgiften betales for retten til at benytte det danske vejnet eller visse dele af dette. Afgiften gælder for lastbiler og lastvognstog mv. til vejgodstransport, der har en tilladt totalvægt på 12 tons eller derover.

Som følge af de seneste ændringer af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer som gennemført ved direktiv 2011/76/EU blev vejbenyttelsesafgiftsloven gennemgået med henblik på at vurdere, hvorvidt direktiv 2011/76/EU gav anledning til ændringer i loven. Det var og er vurderingen, at de relevante ændringer som følger af direktiv 2011/76/EU kan rummes indenfor vejbenyttelsesafgiftslovens nuværende ordlyd. EU-Kommissionen blev på den baggrund notificeret om, at direktiv 2011/76/EU ikke vurderes at medføre ændringer i national ret.

EU-Kommissionens Generalsekretariat fremsendte imidlertid ved brev af 27. november 2014 EU-Kommissionens åbningsskrivelse vedrørende manglende gennemførelse af direktiv 2011/76/EU. Det anføres i åbningsskrivelsen, at EU-Kommissionen endnu ikke havde fået meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Efter en fornyet gennemgang på baggrund af denne åbningsskrivelse blev det konstateret, at vejbenyttelsesafgiftsloven på et punkt ikke opfylder et formkrav til implementering af et direktiv i national lovgivning. Efter normal praksis vil en dansk afgiftslov, der implementerer et direktiv i national ret, således indeholde en notehenvisning til det relevante direktiv samt senere ændringer hertil. Ved en fejl er dette formkrav ikke opfyldt i vejbenyttelsesafgiftsloven. En sådan notehenvisning foreslås derfor indsat i vejbenyttelsesafgiftsloven.

Til § 15

Til nr. 1

Der er tale om indsættelse af en notehenvisning i øl- og vinafgiftsloven.

Fra den 1. januar 2014 fik Mayotte status som region i den yderste periferi i stedet for at have status som et af de oversøiske lande eller territorier. For at denne statusændring ikke fik utilsigtede afgiftsmæssige konsekvenser, blev det fastsat med vedtagelse af direktiv 2013/61/EU, at EU's afgiftsområde ikke gælder for Mayotte.

EU-Kommissionens Generalsekretariat fremsendte imidlertid ved brev af 27. marts 2015 EU-Kommissionens åbningsskrivelse vedrørende manglende gennemførelse af direktiv 2013/61/EU. Det anføres i åbningsskrivelsen, at EU-Kommissionen endnu ikke havde fået meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af direktivet.

Da anvendelsesområdet for de danske punktafgiftslove henviser til EU's afgiftsområde, var det ikke nødvendigt at foretage materiel ændring af lovgivningen for at gennemføre direktivet. Det er imidlertid et formkrav, at der indsættes en henvisning til direktivet i loven. Ved en fejl var en sådan henvisning ikke blevet indsat. En sådan notehenvisning til direktiv 2013/61/EU foreslås derfor indsat, således at formkravet iagttages.

Til § 16

Det foreslås, at loven træder i kraft 1. januar 2016 og har virkning fra og med samme dato.

For så vidt angår lovforslagets del vedrørende momsgodtgørelse, vil de foreslåede regler gælde for anmodninger om godtgørelse for køb foretaget fra 1. januar 2016 og fremover. Køb foretaget før 1. januar 2016, som søges godtgjort fra og med 1. januar 2016, vil således være omfattet af de regler, der gælder til og med den 31. december 2015.

Det foreslås i *stk.* 2, at den foreslåede regel i ligningslovens § 9 stk. 2, 3. pkt., om afskæring af fradragsret for udgifter, som personer har ved erhvervelsen af objektivet skattefritaget indkomst får virkning fra og med indkomståret 2016, jf. lovforslagets § 7, nr. 3.

Da bestemmelsen i den gældende bekendtgørelse nr. 812 af 28. juni 2010, ved dette lovforslag foreslås flyttet til momsloven, foreslås det i *stk.* 3, at bekendtgørelsen ophæves ved lovens ikrafttrædelse.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 106 af 23. januar 2013, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 1637 af 26. december 2013 og § 1 i lov nr. 554 af 2. juli 2014 og senest ved § 3 i lov nr. 578 af 4. maj 2015, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013« til: », Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013«, og efter »som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6« indsættes », og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, og Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1.

§ 45. ---

Stk. 2. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader mv., internationale organisationer samt tilknyttet personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Tilsvarende kan der ydes afgiftsgodtgørelse af fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste. Skatteministeren fastsætter efter forhandling med udenrigsministeren og

2. I § 45, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader og personale, som er diplomatisk anmeldt, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale samt det udsendte og konsulært anmeldte personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som herværende

forsvarsministeren, for hvilke varer og ydelser afgiften kan godtgøres. For punktafgiftspligtige varer samt for teleydelser kan der dog fastsættes en fritagelsesordning.

Stk. 3. Humanitære organisationer mv., der udfører varer til steder uden for EU, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne her i landet.

Stk. 4. Der ydes i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter EF's toldkodeks er opfyldt, afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af ansøgning om godtgørelse af afgift.

Stk. 6. Skatteministeren kan indgå en aftale med Sverige om opkrævning og godtgørelse af merværdiafgiften på passagen af den faste forbindelse over Øresund.

internationale organisationer og tilknyttet personale, som i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som godtgørelsesberettiget, eller som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliansens medlemslande, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Tilsvarende kan der ydes afgiftsgodtgørelse af fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste.«

3. I § 45 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Der ydes ikke godtgørelse efter stk. 2, af moms ved køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskaber af klubber og foreninger, medicin, ammunition og våben.

Stk. 4. Fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer samt tilknyttet personale efter stk. 2 kan her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder i samme omfang, som disse varer kan købes punktafgiftsfrit.

Stk. 5. Godtgørelsesordningen efter stk. 2, 1-3. pkt., administreres af Udenrigsministeriet, jf. dog stk. 5. Udenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil anmodning om godtgørelse skal indgives og hvordan, herunder om det skal ske digitalt, og kan dispensere for kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Udenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument.

Stk. 6. Godtgørelse af afgift til NATO og NATO's tilknyttede personale, som efter aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliansens medlemslande, administreres af Forsvarsministeriet. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil anmodning om godtgørelse skal indgives og

hvordan, herunder om det skal ske digitalt, og kan dispensere for kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Forsvarsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen administrerer godtgørelsesordningen efter stk. 2, 4. pkt., til honorære konsuler.

Stk. 8. For at opnå godtgørelse af afgift efter stk. 2 skal det enkelte køb udgøre et grundbeløb på mindst 1.432 kr. inkl. moms (2010-niveau) og skal fremgå af én regning eller faktura og være betalt i én transaktion. Godtgørelsen opgøres pr. kvartal, og anmodning skal være indgivet senest den 20. i måneden efter kvartalets udløb.

Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan dog vælge at behandle en anmodning om moms-godtgørelse, som er indgivet efter fristens udløb, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Anmodningen skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller den internationale organisation eller en, som er bemyndiget af denne til at underskrive anmodninger om moms-godtgørelse.

Stk. 9. Beløbsgrænsen nævnt i stk. 8 gælder ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloakydelser.

Stk. 10. Det i stk. 8 nævnte beløb reguleres efter personskattelovens § 20.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 11-14.

§ 75. ---

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen er på tilsvarende vilkår som fastsat efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber mv. hos de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder samt til at gennemse kontrakter mv. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder.

Stk. 6. Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inklusive afgift, skal på

4. I § 75 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan, hvis det har væsentlig betydning for kontrol af afgiftsgrundlaget, med Skatterådets tilladelse pålægge udbydere af betalingstjenester at levere oplysninger om betalinger til brug for kontrol af:

- 1) Varer, der sælges ved fjernsalg.
- 2) Elektronisk leverede ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer.«

Stk. 5-7 bliver herefter stk. 6-8.

begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan give den oplysningspligtige påbud om at efterleve reglerne for meddelelse af oplysninger efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den oplysningspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger den oplysningspligtige skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis den oplysningspligtige ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den oplysningspligtige daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 47, stk. 7 og 8, § 74, stk. 6, og § 75, stk. 7. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

§ 81. ---

2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 6, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk. 1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 3 eller 5, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 5, eller § 78, stk. 1,

5. I § 75, *stk. 7, 1. pkt.*, der bliver *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-5«.

6. I § 77, *1. pkt.*, ændres »§ 75, stk. 7« til: »§ 75, stk. 8«.

7. I § 81, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 5« til: »§ 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 6«.

§ 2

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr.

216 af 12. marts 2007, som ændret ved § 8 i lov nr. 1344 af 19. december 2008 og § 20 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

**Lov om afgift af ansvarsforsikringer for
motorkøretøjer m.v.**

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Lov om afgift af ansvarsforsikringer for
motorkøretøjer m.v.
(motoransvarsforsikringsafgiftsloven)**«.

2. I § 1 ændres to steder ”svares” til: ”betales”.

3. § 2 affattes således:

§ 2. Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer. Udenlandske forsikringsselskaber, som ikke er etableret her i landet, skal over for told- og skatteforvaltningen udpege en herboende repræsentant. Forsikringsselskaber, der er etableret i Danmark, betegnes i det følgende selskaberne.

Stk. 2. Selskaberne og repræsentanterne skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen, der udsteder et bevis for registreringen.

»**§ 2.** Afgiften betales af de forsikringsvirksomheder, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer.

Forsikringsvirksomheder etableret i Danmark, og forsikringsvirksomheder etableret i et andet EU-land eller i et EØS-land, som ikke skal lade sig repræsentere ved en herboende repræsentant, jf. stk. 2, og som ikke vælger at lade sig repræsentere ved en herboende repræsentant, jf. stk. 3, betegnes i det følgende forsikringsvirksomhederne.

Stk. 2. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et land uden for EU eller i et EØS-land, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 3. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et andet EU-land eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, kan lade sig registrere ved en person, der er bosiddende i Danmark, eller ved en virksomhed, der er etableret i Danmark. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 4. Forsikringsvirksomhederne og repræsentanterne for afgiftspligtige virksomheder, jf. stk. 1-3, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen,

der udsteder et bevis for registreringen.«

§ 3. ---

Stk. 2. Såfremt afgiften efter stk. 1, 1. pkt., for et kalenderår udgør mindre end 47,2 pct. af de udbetalte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 42,9 pct. af præmien, eller såfremt afgiften efter stk. 1, 3. pkt., for et kalenderår udgør mindre end 37,8 pct. af de udbetalte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 34,4 pct. af præmien, indbetaler selskaberne eller repræsentanterne forskelsbeløbet i afgift. Ved opgørelsen af de i kalenderåret udbetalte erstatninger kan udbetalinger hidrørende fra en enkelt forsikringsbegivenhed højst indgå med en andel på 5 pct. og udbetalinger hidrørende fra tre enkelte forsikringsbegivenheder højst indgå med en andel på 10 pct. af de samlede erstatningsudbetalinger. Ved opgørelsen af de procentdele, der er nævnt i 2. pkt., indgår erstatningsudbetalinger for den enkelte forsikringsbegivenhed med højst 1 mio. kr.

Stk. 3. Selskaber eller repræsentanter kan for en periode på 5 år vælge at opgøre eventuelle forskelsbeløb på grundlag af de præmieindtægter hidrørende fra biler som nævnt i stk. 2, som kan henføres til kalenderåret, og erstatninger, der kan henføres til skader sket i kalenderåret. Valget skal senest foretages den 1. april i det kalenderår, der følger seneste 5-års-periode. Såfremt den henførte afgift beregnet som 42,9 pct. af de henførte præmieindtægter vedrørende biler, der er afgiftspligtige med 42,9 pct. af præmien, udgør et mindre beløb end 47,2 pct. af de således opgjorte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 42,9 pct., eller såfremt den henførte afgift beregnet som 34,4 pct. af de henførte præmieindtægter vedrørende biler, der er afgiftspligtige med 34,4 pct. af præmien, udgør et mindre beløb end 37,8 pct. af de således opgjorte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 34,4 pct., indbetaler selskaberne eller repræsentanterne forskelsbeløbet i afgift. Ved

4. I § 3, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 3. pkt., § 7, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 8 og § 16, stk. 1, ændres »selskaberne« til:
»forsikringsvirksomhederne«.

opgørelsen af de til kalenderåret henhørende erstatninger kan erstatninger hidrørende fra en enkelt forsikringsbegivenhed højst indgå med en andel på 5 pct. og erstatninger hidrørende fra tre enkelte forsikringsbegivenheder højst indgå med en andel på 10 pct. af de samlede erstatninger. Ved opgørelsen af de procentdele, der er nævnt i 4. pkt., indgår erstatningsudbetalinger for den enkelte forsikringsbegivenhed med højst 1 mio. kr.
Stk. 4-5 ---

§ 7. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos selskaberne eller repræsentanterne og til at efterse selskabernes eller repræsentanternes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance mv. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.
Stk. 2. Repræsentanterne eller de i selskaberne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.
Stk. 3 ---

§ 8. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved forvaltningens registrering af selskaberne eller repræsentanterne og kontrollen med afgiftens betaling.

§ 16. Præmien for ansvarsforsikringer kan af selskaberne eller repræsentanterne forhøjes med afgiften.
Stk. 2 ---

§ 3. ---

Stk. 3. Selskaber eller repræsentanter kan for en periode på 5 år vælge at opgøre eventuelle forskelsbeløb på grundlag af de præmieindtægter hidrørende fra biler som nævnt i stk. 2, som kan henføres til kalenderåret, og erstatninger, der kan henføres til skader sket i kalenderåret. Valget skal

5. I § 3, stk. 3, 1. pkt., og § 5 a, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., ændres »Selskaber« til: »Forsikringsvirksomheder«.

senest foretages den 1. april i det kalenderår, der følger seneste 5-års-periode. Såfremt den henførte afgift beregnet som 42,9 pct. af de henførte præmieindtægter vedrørende biler, der er afgiftspligtige med 42,9 pct. af præmien, udgør et mindre beløb end 47,2 pct. af de således opgjorte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 42,9 pct., eller såfremt den henførte afgift beregnet som 34,4 pct. af de henførte præmieindtægter vedrørende biler, der er afgiftspligtige med 34,4 pct. af præmien, udgør et mindre beløb end 37,8 pct. af de således opgjorte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 34,4 pct., indbetaler selskaberne eller repræsentanterne forskelsbeløbet i afgift. Ved opgørelsen af de til kalenderåret henførte erstatninger kan erstatninger hidrørende fra en enkelt forsikringsbegivenhed højst indgå med en andel på 5 pct. og erstatninger hidrørende fra tre enkelte forsikringsbegivenheder højst indgå med en andel på 10 pct. af de samlede erstatninger. Ved opgørelsen af de procentdele, der er nævnt i 4. pkt., indgår erstatningsudbetalinger for den enkelte forsikringsbegivenhed med højst 1 mio. kr.

Stk. 4-5 ---

§ 5a. Selskaber og repræsentanter, der opgør eventuelle forskelsbeløb efter § 3, stk. 2, jf. § 3, stk. 4, skal senest den 1. april efter hvert kalenderår til told- og skatteforvaltningen angive summen af de udbetalte erstatninger i det foregående kalenderår fordelt på de i § 3, stk. 2, nævnte køretøjskategorier. Angivelsen skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Selskaber og repræsentanter, der har valgt at opgøre eventuelle forskelsbeløb efter § 3, stk. 3, skal senest den 1. april efter hvert kalenderår til told- og skatteforvaltningen angive de præmieindtægter, som kan henføres til de foregående 5 kalenderår, og de erstatninger, der kan henføres til skader sket i de foregående 5 kalenderår, fordelt på de i § 3, stk. 3, nævnte køretøjskategorier. Angivelserne skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige

ledelse.

§ 3. ---

Stk. 3. Selskaber eller repræsentanter kan for en periode på 5 år vælge at opgøre eventuelle forskelsbeløb på grundlag af de præmieindtægter hidrørende fra biler som nævnt i stk. 2, som kan henføres til kalenderåret, og erstatninger, der kan henføres til skader sket i kalenderåret. Valget skal senest foretages den 1. april i det kalenderår, der følger seneste 5-års-periode. Såfremt den henførte afgift beregnet som 42,9 pct. af de henførte præmieindtægter vedrørende biler, der er afgiftspligtige med 42,9 pct. af præmien, udgør et mindre beløb end 47,2 pct. af de således opgjorte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 42,9 pct., eller såfremt den henførte afgift beregnet som 34,4 pct. af de henførte præmieindtægter vedrørende biler, der er afgiftspligtige med 34,4 pct. af præmien, udgør et mindre beløb end 37,8 pct. af de således opgjorte erstatninger vedrørende ansvarsskader hidrørende fra biler, der er afgiftspligtige med 34,4 pct., indbetaler selskaberne eller repræsentanterne forskelsbeløbet i afgift. Ved opgørelsen af de til kalenderåret henførte erstatninger kan erstatninger hidrørende fra en enkelt forsikringsbegivenhed højst indgå med en andel på 5 pct. og erstatninger hidrørende fra tre enkelte forsikringsbegivenheder højst indgå med en andel på 10 pct. af de samlede erstatninger. Ved opgørelsen af de procentdele, der er nævnt i 4. pkt., indgår erstatningsudbetalinger for den enkelte forsikringsbegivenhed med højst 1 mio. kr.

Stk. 4-5 ---

§ 4. Selskaberne og repræsentanterne skal føre et regnskab over præmieindtægterne for de afgiftspligtige forsikringer, der kan danne grundlag for opgørelse af det i hver måned opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen med afgiftens rigtige erlæggelse.

Stk. 2. Selskaberne og repræsentanterne skal føre et regnskab over udbetalte erstatninger, der kan danne grundlag for afgiftens erlæggelse og endelige opgørelse efter § 3, stk.

6. I § 4, stk. 1 og 2, og § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »Selskaberne« til:
»Forsikringsvirksomhederne«.

2, jf. § 3, stk. 4, eller § 3, stk. 3, jf. § 3, stk. 5.,

§ 5. Selskaberne og repræsentanterne skal efter udløbet af hver afregningsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af den afgiftspligtige præmieindtægt og afgiften heraf for den forløbne måned fordelt på de i § 3 nævnte afgiftssatser. Angivelsen skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige ledelse.

Stk. 2 ---

§ 7. ---

Stk. 2. Repræsentanterne eller de i selskaberne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

§ 5. Selskaberne og repræsentanterne skal efter udløbet af hver afregningsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af den afgiftspligtige præmieindtægt og afgiften heraf for den forløbne måned fordelt på de i § 3 nævnte afgiftssatser. Angivelsen skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige ledelse.

Stk. 2 ---

7. I § 5, stk. 1, 2. pkt., § 5 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 9, stk. 2, ændres »selskabets« til »forsikringsvirksomhedens«.

§ 5a. Selskaber og repræsentanter, der opgør eventuelle forskelsbeløb efter § 3, stk. 2, jf. § 3, stk. 4, skal senest den 1. april efter hvert kalenderår til told- og skatteforvaltningen angive summen af de udbetalte erstatninger i det foregående kalenderår fordelt på de i § 3, stk. 2, nævnte køretøjskategorier. Angivelsen skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige ledelse.

Stk. 2. Selskaber og repræsentanter, der har valgt at opgøre eventuelle forskelsbeløb efter § 3, stk. 3, skal senest den 1. april efter hvert kalenderår til told- og skatteforvaltningen angive de præmieindtægter, som kan henføres til de foregående 5 kalenderår, og de erstatninger, der kan henføres til skader sket i de foregående 5 kalenderår, fordelt på de i § 3, stk. 3, nævnte køretøjskategorier.

Angivelserne skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige ledelse.

§ 9. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet eller repræsentanten, ikke opgøres på grundlag af selskabets eller repræsentantens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet.

§ 6. Eventuel afgift efter § 3, stk. 2, jf. § 3, stk. 4, eller § 3, stk. 3, jf. § 3, stk. 5, indbetales senest den 15. april i det følgende kalenderår. Eventuelle afgiftsbeløb opstået som følge af fornyet opgørelse for tidligere kalenderår skal indbetales senest den 15. april i det år, hvor de er opgjort i henhold til § 5 a, stk. 2. Eventuelt for meget indbetalt forskelsbeløb opstået som følge af fornyet opgørelse for tidligere kalenderår tilbagebetales. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til selskabet efter de i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. anførte regler.

§ 9. Såfremt det konstateres, at et selskab eller en repræsentant har afgivet urigtig angivelse efter § 5 eller § 5 a, således at selskabet eller repræsentanten har betalt for lidt i afgift, afkræves selskabet eller repræsentanten det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet eller repræsentanten, ikke opgøres på grundlag af selskabets eller repræsentantens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet.

§ 7. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos selskaberne eller repræsentanterne og til at efterse selskabernes eller repræsentanternes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance mv. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.
Stk. 2-3 ---

8. I § 6, 4. pkt., og to steder i § 9, stk. 1, og i stk. 2, ændres »selskabet« til:
»forsikringsvirksomheden«.

9. I § 7, stk. 1, 1. pkt., ændres »selskabernes« til: »forsikringsvirksomhedernes«.

§ 9. Såfremt det konstateres, at et selskab eller en repræsentant har afgivet urigtig angivelse efter § 5 eller § 5 a, således at selskabet eller repræsentanten har betalt for lidt i afgift, afkræves selskabet eller repræsentanten det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2 ---

§ 10. ---

b) Overtræder § 2, stk. 2, § 4, § 5, stk. 1, § 5a eller § 7, stk. 2.

Stk. 2-5 ---

10. I § 9, *stk. 1*, ændres »selskab« til: »forsikringsvirksomhed«.

11. I § 10, *stk. 1, litra b*, ændres »§ 2, stk. 2« til: »§ 2, stk. 4«.

§ 3

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1082 af 10. november 2005, som ændret ved § 84 i lov nr. 1336 af 19. december 2008 og ved § 9 i lov nr. 1394 af 23. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om afgift af lystfartøjsforsikringer (lystfartøjsforsikringsafgiftsloven)«.

2. I § 1, *1. pkt.*, og § 4, *stk. 2*, ændres »svares» til: »betales».

Lov om afgift af lystfartøjsforsikringer

§ 1. Efter bestemmelserne i denne lov svares en afgift til statskassen af forsikringer for her i landet hjemmehørende 1) lystfartøjer af enhver art, 2) herunder fartøjets maskineri, inventar og udstyr. Afgiften omfatter også forsikringer for lystfartøjer, der helt eller delvis anvendes erhvervsmæssigt.

§ 4.---

Stk. 2. Der svares kun afgift for perioder, hvor lystfartøjet er dækket af en forsikring efter § 1, jf. § 2.

§ 3. Afgiften svares af de forsikringsselskaber, der tegner de i § 1 nævnte forsikringer. Udenlandske forsikringsselskaber, der ikke er etableret her i landet, skal over for told- og skatteforvaltningen udpege en herboende repræsentant. Forsikringsselskaber, der er etableret i Danmark, betegnes i det følgende selskaberne.

Stk. 2. Selskaberne og repræsentanterne skal

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Afgiften betales af de forsikringsvirksomheder, der tegner de i § 1 nævnte ansvarsforsikringer. Forsikringsvirksomheder etableret i Danmark, og forsikringsvirksomheder etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, som ikke skal lade sig repræsentere ved en herboende

anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen, der udsteder et bevis for registreringen.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der skal svares afgift af den, der uden for De Europæiske Fællesskabers område forsikrer et her i landet hjemmehørende lystfartøj.

repræsentant, jf. stk. 2, og som ikke vælger at lade sig repræsentere ved en herboende repræsentant, jf. stk. 3, betegnes i det følgende forsikringsvirksomhederne.

Stk. 2. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et land uden for EU, som ikke er omfattet af den nordiske bistandsaftale, eller i et EØS-land, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 3. Afgiftspligtige forsikringsvirksomheder efter stk. 1, 1. pkt., etableret i et andet EU-land, i et land omfattet af den nordiske bistandsaftale eller i et EØS-land, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, kan lade sig registrere ved en person, der er bosiddende i Danmark, eller ved en virksomhed, der er etableret i Danmark. Sidstnævnte personer og virksomheder betegnes i det følgende repræsentanterne.

Stk. 4. Forsikringsvirksomhederne og repræsentanterne for afgiftspligtige virksomheder, jf. stk. 1-3, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen, der udsteder et bevis for registreringen.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter der skal betales afgift af den, der uden for EØS forsikrer et her i landet hjemmehørende lystfartøj.«

§ 5. Størrelsen af forsikringssummerne for de afgiftspligtige forsikringer med oplysning om præmiernes dækningsperiode skal fremgå af selskabernes og repræsentanternes regnskaber.

§ 8. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos selskaberne eller repræsentanterne og til at efterse selskabernes eller repræsentanternes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt

4. I § 5 og § 8, stk. 1, 1. pkt., ændres:
”selskabernes” til:
”forsikringsvirksomhedernes”.

korrespondance m.v. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.
Stk. 2-3 ---

§ 6. Selskaberne og repræsentanterne skal efter udløbet af hver afregningsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af de forsikringssummer og afgiften heraf for de forsikringer, hvis præmie forfalder til betaling i den pågældende måned. Angivelsen skal indeholde oplysning om præmiernes dækningsperiode. Afgiften af forsikringssummen beregnes forholdsmæssigt for den samme periode, som den forfaldne forsikringspræmie vedrører. Angivelsen skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige ledelse.
Stk. 2---

5. I § 6, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »Selskaberne« til: »Forsikringsvirksomhederne«.

§ 6. Selskaberne og repræsentanterne skal efter udløbet af hver afregningsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af de forsikringssummer og afgiften heraf for de forsikringer, hvis præmie forfalder til betaling i den pågældende måned. Angivelsen skal indeholde oplysning om præmiernes dækningsperiode. Afgiften af forsikringssummen beregnes forholdsmæssigt for den samme periode, som den forfaldne forsikringspræmie vedrører. Angivelsen skal være underskrevet af repræsentanten eller selskabets ansvarlige ledelse.
Stk. 2---

6. I § 6, *stk. 1, 4. pkt.*, og § 10, *stk. 2*, ændres »selskabets« til »forsikringsvirksomhedens«.

§ 10.---
Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet eller repræsentanten, ikke opgøres på grundlag af selskabets eller repræsentantens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet.

§ 8. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos selskaberne eller repræsentanterne og til at efterse selskabernes eller repræsentanternes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk,

7. I § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, og *stk. 2*, og §§ 9 og 17 ændres »selskaberne« til: »forsikringsvirksomhederne«.

omfatter myndighedernes adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.
Stk. 2. Repræsentanterne eller de i selskaberne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.
Stk. 3---

§ 9. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved forvaltningens registrering af selskaberne eller repræsentanterne og kontrollen med afgiftens betaling.

§ 17. Præmien for de afgiftspligtige forsikringer kan af selskaberne eller repræsentanterne forhøjes med afgiften.

§ 10. Såfremt det konstateres, at et selskab eller en repræsentant har afgivet urigtig angivelse efter § 6, således at selskabet eller repræsentanten har betalt for lidt i afgift, afkræves selskabet eller repræsentanten det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet eller repræsentanten, ikke opgøres på grundlag af selskabets eller repræsentantens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet.

§ 11. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

a) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.

b) Overtræder § 3, stk. 2, § 5, § 6, stk. 1, § 8, stk. 2, eller § 16, stk. 2.

Stk. 2---

8. I § 10, *stk. 1*, ændres »selskab« til:
»forsikringsvirksomhed«.

9. To steder i § 10, *stk. 1*, og i § 10, *stk. 2*, ændres »selskabet« til:
»forsikringsvirksomheden«.

10. I § 11, *stk. 1, litra b*, ændres ”§ 3, stk. 2” til: ”§ 3, stk. 4”.

§ 4

I lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 16 af 9. januar 2013, foretages følgende ændringer:

§ 15. ---

Stk. 2. ---

2) Virksomheden skal erhvervsmæssigt handle med eller lease køretøjer af den type, der skal registreres, før de tages i brug, jf. § 2.

1. I § 15, *stk. 2, nr. 2*, indsættes efter »handle med«: », reparere«.

Stk. 3-7 ---

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan autorisere følgende myndigheder og virksomheder til at registrere i

Køretøjsregisteret i det angivne omfang:

- 1) Politiet til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret.
- 2) Politiet, forsikringsselskaber og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, til at afmelde køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.

Stk. 9-11 ---

§ 17. Enhver har efter anmodning adgang til oplysninger, der er registreret i Køretøjsregisteret, om et køretøjs tekniske forhold, synsforhold og forsikringsforhold. Oplysningerne kan gives om et enkelt køretøj, om alle køretøjer eller om grupper af køretøjer. Der oplyses ikke om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger eller om skattemæssige forhold. Told- og skatteforvaltningen afgør, om en oplysning skal udleveres. Told- og skatteforvaltningen kan kræve betaling for omkostninger ved at efterkomme en anmodning om at udlevere oplysninger.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgang til oplysninger, der er registreret i Køretøjsregisteret.

2. I § 15, stk. 8, indsættes som nr. 3:

»3) Forsikringsselskaber til at registrere reparation eller genopbygning af skadet køretøj.«

3. § 17, stk. 1, 3. og 4. pkt., affattes således:

»Told- og skatteforvaltningen afgør, om en oplysning skal udleveres. Der udleveres ikke oplysninger om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger, dog jf. stk. 2 og 3, eller om skattemæssige forhold.«

4. § 17, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvem der kan gives terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger.«

5. I § 17 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en udenlandsk myndighed udlevere oplysninger fra Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger til brug for behandlingen af en konkret sag.«

§ 5

I arbejdsmarkedsbidragsloven, lov nr. 471 af 12. juni 2009, som ændret ved § 3 i lov nr. 1278 af 16. december 2009, § 4 i lov nr. 1382 af 28. december 2011 og § 4 i lov nr. 1500 af 18. december 2013, foretages følgende ændring:

§ 2. ---

2) Ethvert vederlag, som indgår i den personlige indkomst, i penge eller naturalier modtaget uden for ansættelsesforhold, når der ikke er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed, herunder efterbetalinger m.v. i forbindelse hermed samt den skattepligtige værdi af udbytter som nævnt i ligningslovens § 16 A, stk. 6.

Stk. 2-3 ---

1. I § 2, *stk. 1, nr. 2*, ændres »stk. 6« til: »stk. 5«.

§ 6

I boafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 47 af 12. januar 2015, som ændret ved § 2 i lov nr. 540 af 29. april 2015, foretages følgende ændring:

§ 3. ---

Stk. 2. Skatteministeren er bemyndiget til at bevilge afgiftsfritagelse for arv, legat og forsikring mv., som ikke er omfattet af stk. 1, litra f, og som tilfalder offentlige institutioner, den danske folkekirke, valgmenigheder, religiøse samfund, foreninger, selskaber eller stiftelser med almenvelgørende eller andet almennyttigt formål, jf. dog § 14, stk. 2.

Stk. 3 ---

1. I § 3, *stk. 2*, ændres »litra f« til: »litra g«.

§ 7

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1041 af 15. september 2014, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 1539 af 27. december 2014 og senest ved lov nr. 997 af 30. august 2015, foretages følgende ændringer:

§ 7. ---

9) Ydelser efter lov om social service, lov om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationslov) til dækning af nærmere bestemte udgifter for modtageren, ydelser efter § 45, stk. 5, § 97, stk. 7, og § 100 i lov om social service, ydelser efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik, andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter

1. I § 7, *nr. 9*, udgår »ydelser efter § 28 a, stk. 4, i integrationsloven, andre ydelser efter integrationsloven, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter integrationslovens § 28 a, stk. 4,«.

lovens § 34, ydelser efter § 28 a, stk. 4, i integrationsloven, andre ydelser efter integrationsloven, i det omfang disse ydelser beregnes på grundlag af hjælp ydet efter integrationslovens § 28 a, stk. 4, ydelser efter lov om specialpædagogisk støtte ved videregående uddannelser, ydelser efter §§ 74, 76 og 100 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelser efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydelse efter § 5 i lov om uddannelsesordning for ledige, som har opbrugt deres dagpengere og samt ydelser efter lov om repatriering.

§ 9. ---

Stk. 2. Begrænsningen af fradraget efter stk. 1 omfatter ikke udgifter, som lønmodtagere kan fradrage efter § 9 A, § 9 B, stk. 4, § 9 C, § 9 D og § 13 i denne lov som fradrag for dobbelt husførelse efter statsskattelovens § 6, litra a, eller efter § 49, stk. 1, § 49 A, stk. 1, og § 49 B, stk. 1, i lov om beskatningen af pensionsordninger mv. Udgifter, der er fradragsberettiget efter stk. 1, § 9 B, stk. 4, og §§ 9 C og 9 D, i forbindelse med udførelse af indtægtsgivende arbejde i udlandet kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for lønmodtagere, i det omfang de nævnte udgifter overstiger den udenlandske lønindkomst, der skal medregnes i den danske indkomstopgørelse.

Stk. 3-5 ---

Stk. 6. Godtgørelse, der ydes for udgifter til kost og logi i forbindelse med formidlet døgnophold omfattet af § 142, stk. 1 og 2, i lov om social service, medregnes ikke ved indkomstopgørelsen. Dette gælder dog kun den del af godtgørelsen, der ikke overstiger satser, som fastsættes efter § 142, stk. 8, i lov om social service. Udgifter, der er godtgjort efter 1. pkt., kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen. Reglerne i 1.-3. pkt. finder ikke anvendelse, hvis formidlet døgnophold udøves som selvstændig erhvervsvirksomhed.

§ 16. ---

Stk. 4. Den skattepligtige værdi af en bil, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, sættes til en årlig værdi på 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten.

2. I § 9, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »stk. 1,«: »§ 9 A,«.

3. I § 9, stk. 2, indsættes som 3. pkt.: »Udgifter som nævnt i 2. pkt., der vedrører udførelse af arbejde, hvorfra indtægten er undtaget fra skattepligt, kan ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

4. I § 9, stk. 6, 1. pkt., ændres »§ 142, stk. 1 og 2,« til: »§ 66 a, stk. 1 og 2,«.

5. I § 9, stk. 6, 2. pkt., ændres »§ 142, stk. 8,« til: »§ 66 a, stk. 7,«.

6. I § 16, stk. 4, 13. pkt., ændres »efter § 2« til: »efter § 2 a«.

Bilens skattepligtige værdi beregnes dog mindst af 160.000 kr. Til den skattepligtige værdi medregnes et miljøtillæg. Miljøtillægget udgør den årlige afgift eksklusive udligningsafgift og privatbenyttelsestillæg, der skal betales for bilen efter brændstofferbrugsafgiftsloven eller efter vægtafgiftsloven, med tillæg af 50 pct. For biler, der er anskaffet af arbejdsgiveren højst 3 år efter første indregistrering, opgøres bilens værdi til den oprindelige nyvognspris i indtil 36 måneder regnet fra og med den måned, hvori første indregistrering er foretaget, og herefter til 75 pct. af nyvognsprisen. For biler, der er anskaffet mere end tre år efter første indregistrering, og for tidligere hyrevogne, der anskaffes uden berigtigelse af registreringsafgift, opgøres bilens værdi til arbejdsgiverens købspris inklusive eventuelle istandsættelsesudgifter. Ved værdiansættelsen af biler, der ikke indregistreres her i landet, og ved værdiansættelsen af biler, der er omfattet af registreringsafgiftslovens § 1, stk. 4, skal den værdi anvendes, som efter 5. og 6. pkt. ville blive lagt til grund ved værdiansættelsen af en tilsvarende bil, der er anskaffet her i landet og indregistreret her. Er bilen kun til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori bilen ikke har været til rådighed. Hvis en bil, der af arbejdsgiveren mv. er stillet til rådighed for den skattepligtige udelukkende for erhvervsmæssig kørsel, benyttes privat, beskattes værdien af den private benyttelse i det pågældende år efter reglerne i 1.-7. pkt., medmindre der er betalt dagsafgift for privat benyttelse af bilen, jf. § 4 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. Er dagsafgiften som nævnt i 7. pkt. betalt af arbejdsgiveren, skal den skattepligtige beskattes af værdien heraf, jf. stk. 3. Kørsel mellem hjem og virksomheden højst 1 dag om ugen eller i indtil 60 arbejdsdage inden for de forudgående 12 måneder anses ved anvendelsen af reglerne i 9. pkt. ikke for privat kørsel for skattepligtige, der som led i kundeopsøgende arbejde fra hjemmet i øvrigt udelukkende kører erhvervsmæssigt. Den skattepligtige værdi efter 1.-9. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i

indkomståret til arbejdsgiveren mv. for råderetten, men nedsættes ikke med eventuelle beløb, der beskattes efter reglen i § 9 C, stk. 7. For biler omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af køretøjer m.v. finder 1.-11. pkt. kun anvendelse, såfremt der skal betales tillægsafgift for privat anvendelse efter § 2 i lov om vægtafgift af køretøjer m.v. For biler, der er indregistreret første gang den 2. juni 1998 eller tidligere finder 1.-11. pkt. ikke anvendelse på biler, hvor merværdiafgift vedrørende anskaffelsen er fradraget ifølge merværdiafgiftsloven § 37, stk. 1, § 38, stk. 1, eller § 41, fordi bilen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt.
Stk. 5-16 ---

§ 8

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 10. oktober 2014, som ændret ved § 2 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

§ 8. ---

Stk. 4. Beskatningsgrundlaget opgøres som de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang fratrukket de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets begyndelse.

Beskatningsgrundlaget efter 1. pkt. tillægges rente og positive beløb fra egenkapitalen uden for årets risiko- og omkostningsresultat, der tilskrives tekniske hensættelser, der ikke er en del af de ufordelte midler, jf. stk. 2, eller en del af de forsikredes depoter, jf. § 4, stk. 2, eller § 4 a, stk. 2, nr. 1, 2. pkt. Et negativt risiko- og omkostningsresultat for tekniske hensættelser tillægges beskatningsgrundlaget efter 2. pkt. Et positivt omkostningsresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative omkostningsresultat, og et positivt risikoresultat for et forudgående år kan tillægges årets negative risikoresultat. Det er en betingelse for modregning efter 4. pkt., at pensionsinstituttet kan dokumentere, at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative omkostningsresultat, stammer fra overskud på omkostningsresultatet for tekniske

1. I § 8, stk. 4, 6. pkt., ændres »§ 38, stk. 6,« til: »§ 38, stk. 7,«.

hensættelser fra årene forud for indkomståret, og at de opsparede midler fra enten egenkapitalen eller de ufordelte midler, der anvendes til modregning i et års negative risikoresultat, stammer fra overskud på risikoresultatet for tekniske hensættelser fra årene forud for indkomståret. I det omfang de ufordelte midler opgjort ved indkomstårets udgang er ændret som følge af beskatning efter stk. 1 eller betaling af afgift efter pensionsbeskatningslovens § 25, stk. 4 og 5, eller § 29 A, stk. 4 og 5, jf. pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 6, bortses fra ændringen ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Stk. 5-7 ---

§ 9

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 586 af 24. maj 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 5 i lov nr. 1460 af 17. december 2013, § 2 i lov nr. 1500 af 18. december 2013 og § 1 i lov nr. 1531 af 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

§ 38. Når afgiftspligt indtræder som følge af en udbetaling, påhviler pligten den eller dem, der efter pensionsordningen eller forsikringen er berettiget til udbetalingen, jf. dog stk. 6. Når afgiftspligt indtræder i andre tilfælde, påhviler afgiftspligten den eller dem, der ville være berettiget til udbetalingen, hvis ordningen var blevet ophævet på dette tidspunkt. Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den afgiftspligtige ydelse. Hvor afgiftspligten ikke indtræder som følge af en udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten. Der skal gives den afgiftspligtige underretning om

1. I § 38, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 6« til: »stk. 7«.

indbetalingen.

Stk. 2-6 ---

Stk. 7. Afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., påhviler det livsforsikringsselskab m.v., der overfører, herunder konverterer, ordningen eller den supplerende engangsydelse. Livsforsikringsselskabet m.v. indgiver senest den 31. maj efter udløbet af det kalenderår, hvor overførslen, herunder konverteringen, sker, en samlet opgørelse til told- og skatteforvaltningen af afgiftsgrundlaget for afgiften som nævnt i § 25, stk. 4 og 5, jf. § 25, stk. 3, 2.-4. pkt., og § 29 A, stk. 4 og 5, jf. § 29 A, stk. 3, 2.-4. pkt., og af afgiften for det nævnte kalenderår. Skatten indbetales samtidig med indsendelse af opgørelsen. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse.

§ 49 A. ---

Stk. 8. Når afgiftspligt indtræder som følge af kontant udbetaling, påhviler afgiftspligten den eller dem, der efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er berettiget til den kontante udbetaling. Afgiften tilbageholdes ved den kontante udbetaling og skal indbetales til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter den kontante udbetaling. Den afgiftspligtige skal underrettes om tilbageholdelsen.

§ 38, stk. 6, og § 39 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9 ---

2. I § 38, stk. 7, 4. pkt., ændres »Stk. 2 og 3« til: »Stk. 2-4«.

3. I § 49 A, stk. 8, 4. pkt., og § 49 B, stk. 8, 4. pkt., udgår »og 7«.

§ 10

I personskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 382 af 8. april 2013, som ændret ved § 9 i lov nr. 433 af 16. maj 2012, § 8 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 5 i lov nr. 1286 af 9. december 2014, foretages følgende ændringer:

§ 4. ---

15) beløb, der er skattepligtige eller fradragsberettigede efter ligningslovens § 12 B, stk. 4-7 eller stk. 9,

16) beløb, der er skattepligtige eller fradragsberettigede efter afskrivningslovens § 40 C, og

1. I § 4, stk. 1, nr. 15, indsættes efter »stk. 9,«: »og,«.

2. I § 4, stk. 1, nr. 16, ændres »§ 40 C, og« til: »§ 40 C.«

§ 11

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 6 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12 « til: », Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 12

I spiritusafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1361 af 8. december 2010 og senest ved § 26 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12 « til: », Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 13

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 379 af 1. april 2014, som ændret ved § 9 i lov nr. 1174 af 5. november 2014 og § 28 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24« til: », Rådets direktiv 2011/64/EU af 21. juni 2011 om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak, EU-Tidende 2011, nr. L 176, side 24, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 14

I lov om afgift af vejbenyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 896 af 15. august 2011, som ændret ved § 29 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1. Som fodnote til lovens titel indsættes:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, EU-tidende 1999, nr. L 187, side 42, dele af Rådets direktiv 2006/38/EF af 17. maj 2006 om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, EU-tidende 2006, nr. L 157, side 8, og dele af Rådets direktiv 2011/76/EU om ændring af direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, EU-tidende 2011, nr. L 269, side 1. «

§ 15

I øl- og vinafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 26. august 2013,

som ændret ved § 15 i lov nr. 1634 af 26. december 2013 og § 32 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, foretages følgende ændring:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 21, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, EF-Tidende 1992, nr. L 316, side 29, og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12 « til: », Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, L 353, side 5-6«.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. § 7, nr. 3, har virkning fra og med indkomståret 2016.

Stk. 3. Ved lovens ikrafttræden ophæves bekendtgørelse nr. 812 af 28. juni 2010 om momsgodtgørelse for ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale.